

Estadística demogràfica

Projeccions de població

Principals resultats

2013-2051

1714 / 2014

Generalitat de Catalunya
Institut d'Estadística de Catalunya

Estadística demogràfica

Projeccions de població 2013-2051

Principals resultats

Barcelona, octubre del 2014

Generalitat
de Catalunya
**Institut d'Estadística
de Catalunya**

BIBLIOTECA DE CATALUNYA - DADES CIP

Projeccions de població 2013-2051 : principals resultats. – (Estadística demogràfica)
I. Institut d'Estadística de Catalunya II. Col·lecció: Estadística demogràfica
1. Previsió demogràfica – Catalunya – Models matemàtics
2. Catalunya – Població – Models matemàtics
312.8(467.1)"2013/2051"

Edita:

Generalitat de Catalunya

Institut d'Estadística de Catalunya

Via Laietana, 58

08003 Barcelona

<http://www.idescat.cat>

1a edició: Barcelona, octubre del 2014

Dipòsit legal: B 22365-2014

Aquesta obra està subjecta a una llicència de Reconeixement 3.0
Espanya de Creative Commons.

<http://creativecommons.org/licenses/by/3.0/es/deed.ca>

http://idescat.cat/p/pp_2013-2051pr.pdf

Presentació	5
Introducció	7
1. Resum executiu.....	9
2. Les característiques de les projeccions de població de Catalunya 2013-2051	13
3. Anàlisi de resultats.....	15
3.1. Evolució de la població catalana.....	15
3.2. El creixement natural i el creixement migratori.....	17
3.3. Transformacions en l'estructura per edats.....	20
3.3.1. La població en edat escolar	26
3.3.2. La població en edat activa.....	27
3.3.3. L'envelliment.....	29
3.4. La distribució territorial de la població.....	31
4. Les hipòtesis de projecció	39
4.1. La fecunditat	39
4.2. La mortalitat	40
4.3. Les migracions.....	41
4.3.1. Migració amb l'estranger	41
4.3.2. Migració amb la resta d'Espanya	44
4.3.3. Migració interna de Catalunya.....	44

Presentació

La publicació *Projeccions de població 2013-2051. Principals resultats* de l'Institut d'Estadística de Catalunya presenta una anàlisi de les principals tendències recents i futures de l'evolució de la població de Catalunya, així com el detall de les hipòtesis demogràfiques a partir de les quals s'han elaborat les projeccions de població. Aquestes projeccions es basen en les dades d'estructura demogràfica del Cens de població 2011 (actualitzades a 1 de gener de 2013) i del moviment demogràfic recent. S'ofereixen resultats de la població de Catalunya projectada per sexe i edat fins a l'horitzó 2051, així com resultats detallats dels àmbits del Pla territorial, les províncies, les comarques i el municipi de Barcelona fins a l'horitzó 2026.

Les projeccions de població constitueixen un element molt rellevant per a l'anàlisi i la planificació a curt, mitjà i llarg termini, i són una eina especialment útil per reflexionar sobre el futur en situacions de canvi en les tendències demogràfiques com l'actual. La població de Catalunya va registrar un augment extraordinàriament alt durant el primer decenni del segle XXI, principalment derivat de la intensa migració provinent de l'estranger, però la crisi econòmica iniciada l'any 2008 ha capgirat les tendències demogràfiques. Després d'haver assolit la xifra de 7,5 milions d'habitants, Catalunya registra actualment un decreixement moderat de la xifra de població.

Les projeccions de població de Catalunya 2013-2051 dibuixen, a curt termini, una disminució moderada de la població que afectaria pràcticament totes les comarques. En l'horitzó 2018 la població hauria disminuït en 150.000 habitants, per iniciar posteriorment una tendència de creixement que situaria la població catalana en l'horitzó 2026 a nivells semblants als del 2013. En paral·lel, les projeccions alerten de tendències ineluctables, com ara la disminució de la natalitat o la intensificació de l'envelliment. L'oferiment de tres escenaris permet avaluar quina seria l'estructura demogràfica si es manté un saldo migratori negatiu o molt baix (escenari baix), així com també determinar fins a quin punt la immigració pot ajudar a moderar l'envelliment de la població de Catalunya (escenari alt).

Per primera vegada s'ofereixen projeccions de població de Catalunya en l'horitzó 2051 i s'aporta informació comparativa amb els països de la Unió Europea. Els resultats permeten quantificar la intensitat del procés d'envelliment, entès tant en valor absolut (augment de la població de més edat) com en valor relatiu (ràtio existent entre la població en edat laboral i la resta de la població).

L'Idescat posa les *Projeccions de població 2013-2051* al servei de les institucions públiques, dels agents socials i dels usuaris. Aquesta publicació, conjuntament amb tota la informació relativa al futur de la població catalana disponible al web www.idescat.cat, constitueix un conjunt de materials estadístics necessaris per entendre millor les conseqüències futures de les dinàmiques demogràfiques recents i per poder avaluar les noves necessitats i reptes de la població de Catalunya.

Frederic Udina
Director de l'Idescat

Introducció

Les projeccions de població constitueixen una activitat estadística oficial inclosa en la Llei 13/2010, del 21 de maig, del Pla estadístic de Catalunya 2011-2014. El seu objectiu és avaluar les xifres, l'estructura per edat i sexe, i la distribució territorial que tindrà la població de Catalunya a curt, mitjà i llarg termini. La present publicació presenta els resultats de les projeccions de població 2013-2051.

Els resultats que es presenten en aquesta publicació corresponen a la quarta edició d'una activitat consolidada que l'Idescat elabora i difon amb periodicitat quinquennal. En comparació amb les anteriors projeccions de població, que abastaven el període 2008-2041, l'horitzó temporal s'ha ampliat fins a l'any 2051. S'ofereixen resultats per a les 41 comarques, el municipi de Barcelona i els 8 àmbits del Pla territorial fins al 2026 i resultats per a Catalunya fins al 2051, prenent com a any base el 2013. Com a novetat, també s'ofereixen resultats provincials, que s'han obtingut per agregació dels resultats comarcals.

Les actuals projeccions de l'Idescat faciliten la comparabilitat de les projeccions de l'Idescat amb les projeccions que proporcionen altres oficines estadístiques i organismes oficials, en particular l'INE i l'Eurostat. La data de referència de les poblacions és l'1 de gener de cada any. Els escenaris de les projeccions són tres: baix, mitjà i alt. Es considera l'escenari mitjà com un escenari de referència, que reflecteixi l'evolució que es considera més probable del creixement i l'estructura demogràfica de la població de Catalunya.

La difusió de les projeccions de població es realitza principalment mitjançant el web de l'Idescat (www.idescat.cat), a més d'oferir-se una publicació d'anàlisi de principals resultats. A la base de dades de municipis i comarques es poden consultar i descarregar les poblacions projectades al nivell més detallat de sexe, edat i territori, així com taules amb diferents nivells d'agregació (territorial i/o per edats) i sèries temporals. També estan disponibles al web taules comparatives amb les projeccions de població per a Espanya (INE) i la Unió Europea (Eurostat). Per la seva banda, la publicació en paper permet aprofundir en els aspectes metodològics i en l'anàlisi dels resultats.

1. Resum executiu

Les projeccions de població 2013-2051 elaborades per l'Idescat ofereixen les tendències poblacionals de Catalunya a mitjà termini (horitzó 2026) i a llarg termini (horitzó 2051). Quantifiquen els canvis futurs en la dimensió, l'estructura per edats i la distribució territorial de la població de Catalunya, i revelen l'efecte de les tendències demogràfiques que es poden identificar des de la perspectiva actual. La projecció està basada en diverses hipòtesis sobre la fecunditat, l'esperança de vida i els fluxos d'immigració i emigració de Catalunya amb la resta d'Espanya i l'estranger, i proporciona un total de tres escenaris poblacionals: baix, mitjà i alt. L'escenari mitjà és compatible amb un context de recuperació econòmica progressiva. L'escenari baix és compatible amb un context de prolongació de la situació de crisi econòmica. L'escenari alt és compatible amb un context de recuperació econòmica més ràpida i intensa. L'escenari mitjà és considerat l'escenari més plausible segons la dinàmica demogràfica actual i passada, i és considerat l'escenari de referència.

Resultats de la projecció de població en l'horitzó 2026

La població de Catalunya disminuirà a curt termini i es recuperarà a mitjà termini, d'acord amb l'escenari mitjà de les presents projeccions de població. Al llarg del quinquenni 2013-2017 la població disminuirà en 146.000 persones, continuant amb la tendència iniciada el 2012. En canvi, en el període 2018-2025 la població tindria un creixement de 123.000 persones, segons els resultats previstos en l'escenari mitjà. La població actual de 7,479 milions d'habitants el 2013 disminuiria fins als 7,333 milions el 2018 i se situaria en els 7,456 milions el 2026.

Els naixements disminuiran progressivament, continuant la tendència iniciada el 2009 fins a nivells semblants a la dècada dels anys noranta, quan es va registrar el mínim de naixements a Catalunya. El descens de naixements ve determinat per la disminució del nombre de mares potencials, ja que arriben a l'edat fèrtil les dones de generacions menys nombroses.

L'esperança de vida continuarà augmentant, però l'arribada a edats molt avançades de generacions cada vegada més nombroses farà augmentar el nombre de defuncions.

El creixement natural esdevindrà negatiu al voltant del 2016. Per primera vegada en la història recent de Catalunya hi haurà més defuncions que naixements. El creixement natural per al conjunt del període 2013-2025 serà de signe negatiu (-45.000 persones).

Les immigracions provinents de l'estranger es preveu que continuaran disminuint, després d'haver assolit el seu valor màxim en el període 2004-2008. Les emigracions amb destinació a l'estranger es preveu que disminueixin, després d'haver assolit el seu valor màxim en el període 2010-2014. A curt termini les emigracions a l'estranger seran superiors a les immigracions, continuant la tendència iniciada el 2011, però aquesta tendència es revertirà a mitjà termini. El creixement migratori del període 2013-2017 es preveu que sigui de signe negatiu (-159.000 persones). Per al període 2018-2025 es preveu un creixement migratori de signe positiu (+182.000 persones).

L'any 2026 la població de Catalunya estarà més envellida, resultat de la baixa natalitat, el saldo migratori temporalment negatiu i la dinàmica de la piràmide demogràfica. El conjunt de la població es reduirà en 23.000 persones respecte a l'actual, amb diferències segons els trams d'edat. Així, la població de 0 a 14 anys i la població de 15 a 39 anys disminuirà en 217.000 i 363.000 habitants, respectivament. En canvi, la població de 40 a 64 anys augmentarà en 227.000 habitants i la població major de 65 anys augmentarà en 330.000 habitants.

La majoria de les comarques perdran població a curt termini i el 2026 només una de cada quatre haurà recuperat la població del 2013. El Penedès serà l'àmbit territorial que registri el creixement més alt, mentre que les Terres de l'Ebre i l'Alt Pirineu i Aran registraran les pèrdues de població més importants en termes relatius.

El procés de redistribució o difusió territorial de la població des de la comarca del Barcelonès cap a la resta de l'àmbit Metropolità i la resta de Catalunya, produït des de finals del segle XX, no continuarà. En un context

de creixement poblacional negatiu o molt feble, la ciutat de Barcelona i la comarca del Barcelonès en conjunt estabilitzarien el seu pes dins de Catalunya.

Resultats de la projecció de població en l'horitzó 2051

L'evolució de la població de Catalunya dependrà a mitjà i llarg termini del saldo migratori, ja que el saldo natural serà de signe negatiu en el conjunt del període 2013-2050. Amb un saldo migratori mitjà anual de 20.000 persones, la població de Catalunya se situaria el 2051 en 7,945 milions de persones. Segons l'escenari mitjà, aquest saldo migratori correspon a una mitjana anual de 2.000 migrants nets en el conjunt del període 2013-2025 i una mitjana anual de 30.000 migrants nets en el període 2026-2050. Tot i l'augment de la població total, es produirà un envelliment global de la població, ja que els grups de població de 0 a 14 anys, de 15 a 39 anys i de 40 a 64 anys seran menys nombrosos que els actuals, i el guany de població es concentrarà en el grup de 65 anys i més.

El trànsit cap a edats madures i velles de les generacions plenes, que actualment estan en la franja d'edat al voltant dels 40 anys, provocarà canvis importants en l'estructura demogràfica. Actualment la població major de 65 anys representa el 17,4% de la població, aproximadament un de cada sis habitants. El 2051 la població major de 65 anys hauria augmentat en més d'un milió de persones i representaria el 30% de la població. L'envelliment seria especialment visible a causa de l'augment del nombre de majors de 85 anys, que passaria dels 195.000 habitants el 2013 als 541.000 el 2051, més de dues vegades i mitja el valor actual.

L'índex de dependència de la gent gran, definit com el quocient entre la població de 65 anys i més per cada 100 habitants de 16 a 64 anys, passaria de 26,5 l'any 2013 a 34,3 l'any 2026 i a 55,9 l'any 2051. Si en la definició de l'índex de dependència se substitueix l'edat de 65 anys per l'edat legal de jubilació vigent cada any fins arribar als 67 anys el 2027, els valors passarien de 26,4 l'any 2013 a 29,7 l'any 2026 i 49,5 l'any 2051.

El nombre de naixements disminuirà. La baixa fecunditat recent i present provocarà que el nombre de mares potencials disminueixi en el futur. Les cohorts de dones que neixen ara són inferiors a les de les seves mares. En el futur, quan aquestes dones hagin crescut i tinguin com és previsible una fecunditat inferior a 2,1 (índex de reemplaçament), el nombre de naixements continuarà disminuint.

L'esperança de vida dels homes augmentaria de mitjana 1,45 anys per dècada i la de les dones 1,23 anys per dècada. L'esperança de vida continuarà augmentant, però l'arribada a edats més avançades de generacions cada vegades més nombroses farà augmentar el nombre de defuncions de manera progressiva i sostinguda.

Resultats dels escenaris baix i alt

Segons l'escenari alt, la població actual de 7,479 milions d'habitants el 2013 se situaria en els 7,508 milions el 2018 i augmentaria fins als 7,940 milions el 2026. L'escenari alt suposa un major saldo migratori que els altres escenaris, que en el període 2013-2017 es preveu que sigui de -11.000 persones i en el període 2018-2025 de 407.000 persones. Al llarg del quinquenni 2013-2017 la població augmentaria en 29.000 persones i en el període 2018-2025 la població tindria un creixement de 432.000 persones. L'escenari alt incorpora una natalitat i una esperança de vida més altes, que evitarien que el saldo natural fos de signe negatiu. A llarg termini, el saldo migratori de l'escenari alt seria de mitjana anual del període 2013-2050 de gairebé 50.000 persones, i la població el 2051 seria de 9,676 milions d'habitants.

Segons l'escenari baix, la població actual de 7,479 milions d'habitants el 2013 se situaria en els 7,124 milions el 2018 i disminuiria fins a 6,890 milions el 2026. L'escenari baix suposa un menor saldo migratori, que en el període 2013-2017 es preveu que sigui de -335.000 persones i en el període 2018-2025 de -76.000 persones. Al llarg del quinquenni 2013-2017 la població disminuiria en 355.000 persones i en el període 2018-2025 la població disminuiria en 234.000 persones més. L'escenari baix incorpora una natalitat i una esperança de vida més baixes, les quals es tradueixen en un saldo natural més negatiu que contribueix a la pèrdua de població. A llarg termini, el saldo migratori de l'escenari baix seria de mitjana anual del període 2013-2050 de gairebé -10.000 persones, i la població el 2051 seria de 6,203 milions d'habitants.

Taula 1. Població projectada a 1 de gener segons diferents escenaris. Catalunya. 2000-2051

	Registrat	Baix	Mitjà	Alt
2000	6.174.547			
2013	7.478.968			
2018		7.123.870	7.333.231	7.507.632
2026		6.889.664	7.456.332	7.940.083
2051		6.202.534	7.944.821	9.676.460

Font: Idescat, Projeccions de població 2013-2051.

Taula 2. Creixement de la població segons diferents escenaris. Catalunya. 2000-2050

	Registrat	Baix	Mitjà	Alt
2000-2012	1.304.421			
2013-2025		-589.304	-22.636	461.115
2013-2017		-355.098	-145.737	28.664
2018-2025		-234.206	123.101	432.451
2026-2050		-687.130	488.489	1.736.377

Font: Idescat, Projeccions de població 2013-2051.

Taula 3. La definició dels escenaris

	2011-2012	Baix		Mitjà		Alt	
		2025	2050	2025	2050	2025	2050
Fecunditat							
fills per dona	1,41	1,27	1,35	1,43	1,53	1,56	1,71
Esperança de vida							
homes (anys)	79,6	81,6	83,4	82,3	85,3	83,1	87,9
dones (anys)	85,3	86,9	88,6	87,6	90,2	88,2	92,1
Migració (saldo migratori)							
resta d'Espanya	-182 (2011) -3.655 (2012)	-8.000 anual		0 anual		+8.000 anual	
estranger	-19.795 (2011) -47.107 (2012)	Negatiu fins al 2020 +10.000 el 2025		Negatiu fins al 2017 +30.000 el 2025		Negatiu fins al 2015 +50.000 el 2025	
Total							
acumulat 2000-2012	1.060.912						
acumulat 2013-2017		-335.500		-159.000		-11.000	
acumulat 2018-2025		-76.000		182.000		407.000	
acumulat 2026-2050		50.000		750.000		1.450.000	

Font: Idescat, Projeccions de població 2013-2051.

Taula 4. Índex de dependència de la gent gran segons diferents escenaris. Catalunya. 2013-2051

	2013	Baix		Mitjà		Alt	
		2026	2051	2026	2051	2026	2051
Índex de dependència							
amb edat 65 anys	26,5	36,0	63,1	34,3	55,9	33,1	51,7
amb edat legal de jubilació	26,4	31,2	56,0	29,7	49,5	28,7	45,9

Font: Idescat, Projeccions de població 2013-2051.

Nota: Índex de dependència de la gent gran: població de 65 anys i més per cada 100 persones de 16 a 64 anys. Edat legal de jubilació considerada: 65 anys i 1 mes al 2013; 66 anys i 10 mesos al 2026; 67 anys al 2051.

2. Les característiques de les projeccions de població de Catalunya 2013-2051

L'Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat) elabora amb periodicitat quinquennal les projeccions de població de Catalunya, a fi d'avaluar les xifres, l'estructura per edat i sexe, i la distribució territorial que tindrà la població de Catalunya a curt, mitjà i llarg termini. Aquesta és una activitat consolidada del Pla estadístic 2011-2014, que es desenvolupa dins el Programa anual d'actuació estadística de l'any 2014.

Les projeccions de població 2013-2051 tenen com a punt de partida la població a 1 de gener de 2013, raó per la qual poden ser anomenades també projeccions de població base 2013. Aquestes projeccions representen una actualització de les anteriors projeccions de població base 2008. En comparació amb les anteriors projeccions de població, que englobaven el període 2008-2041, l'horitzó temporal s'ha ampliat fins a l'any 2051. Tot i això, es fa èmfasi en els resultats a curt i mitjà termini, en particular fins a l'any 2026, que correspon també a l'horitzó temporal per al qual s'ofereixen resultats territorials (municipi de Barcelona, 41 comarques, 8 àmbits del Pla territorial i 4 províncies). Com a novetat, s'ofereixen resultats provincials, que s'han obtingut per agregació dels resultats comarcals.¹

Els escenaris de les projeccions 2013-2051 són tres (baix, mitjà i alt), tal com ja es va realitzar en les anteriors projeccions de població (base 2008). S'han elaborat tres hipòtesis (baixa, mitjana i alta) per a cadascun dels components de la projecció: fecunditat, esperança de vida, migració interna, migració amb la resta d'Espanya i migració amb l'estranger. Pel que fa a la caracterització dels escenaris (o la forma de combinar les hipòtesis), les actuals projeccions han mantingut l'esquema de les anteriors projeccions de població, que defineixen un escenari mitjà i dos escenaris extrems.

L'escenari mitjà suposa una combinació de fecunditat mitjana, esperança de vida mitjana i migració mitjana (amb la resta d'Espanya i amb l'estranger). Aquest escenari pretén reflectir l'evolució que es considera més probable del creixement i l'estructura demogràfica a Catalunya, d'acord amb les dades recents. L'escenari mitjà es considera com l'escenari de referència.

L'escenari baix inclou migració baixa (amb la resta d'Espanya i amb l'estranger), fecunditat baixa i esperança de vida baixa. Aquest escenari comporta menys creixement i més envelliment de l'estructura demogràfica que els escenaris mitjà i alt. L'escenari baix permet avaluar els nivells de població mínima que Catalunya podria presentar en el futur.

En l'escenari alt es combinen fecunditat alta i esperança de vida alta amb migració alta (amb la resta d'Espanya i amb l'estranger). Aquest escenari reflecteix la població que resultaria si els fluxos migratoris exteriors fossin persistentment alts i els nivells de fecunditat augmentessin substantivament respecte als actuals. L'escenari alt permet avaluar els nivells de població màxima que Catalunya podria presentar en el futur. En termes d'estructura, aquest és l'escenari menys envellit dels tres considerats.

La data de referència de les poblacions projectades és l'1 de gener de cada any. Cal tenir molt present, a l'hora d'utilitzar els resultats de les projeccions, que la piràmide de partida de les projeccions no és la població padronal, sinó que correspon a la població postcensal estimada a 1 de gener de 2013,² que ha estat calculada a partir de la informació del Cens de població 2011 i del moviment natural i migratori del període postcensal 2011-2012. La utilització d'estimacions de població en l'elaboració de les projeccions garanteix la comparabilitat de les projeccions de població amb els censos de població. El conjunt de dades format per estimacions de població, censos de població i projeccions de població constitueix una sèrie contínua, homogènia i comparable de la població passada, present i futura, alhora que garanteix la coherència amb els fluxos demogràfics (naixements, defuncions i migracions).

Els resultats de les projeccions de població 2013-2051 s'ofereixen desagregats per sexe i edat simple fins al grup obert d'edat de 100 anys i més. Respecte a l'edició anterior de les projeccions de població (base 2008) s'ha produït una millora, ja que el grup obert d'edat era de 95 anys i més.

¹. Per realitzar la projecció s'ha considerat la Cerdanya separada en dues subcomarques, la part que pertany a Girona i la part que pertany a Lleida. La població projectada en cada subcomarca s'ha agregat dins la seva província corresponent.

². Formalment, les estimacions postcensals utilitzades corresponen a la data de referència de 31 de desembre de 2012.

Les projeccions de població de l'Idescat permeten la comparabilitat amb els resultats de les projeccions que proporcionen altres oficines estadístiques i organismes oficials de l'àmbit espanyol i europeu, en particular l'INE i l'Eurostat. Si bé cada organisme elabora les seves pròpies hipòtesis d'evolució de la fecunditat, la mortalitat i la migració, s'han establert horitzons temporals semblants i s'han calculat indicadors demogràfics que permetin la comparació entre territoris de diferent volum poblacional.

Per tal d'elaborar les projeccions de població s'ha utilitzat el mètode dels components, que és el que utilitzen la majoria d'oficines estadístiques que fan projeccions de població. Aquest mètode consisteix a afegir anualment a la piràmide de partida els components del creixement demogràfic: els fluxos de creixement natural (naixements i defuncions) i els fluxos de migració (immigració i emigració). Amb aquesta finalitat es projecten, en primer lloc, els indicadors resum (fills per dona, esperança de vida, immigrants, emigrants i saldo migratori) i després es passa d'aquests indicadors a esdeveniments: naixements, defuncions i migracions, per a cada sexe i per a cadascuna de les edats (excepte els naixements, que s'inclouen tots en el grup de 0 anys).

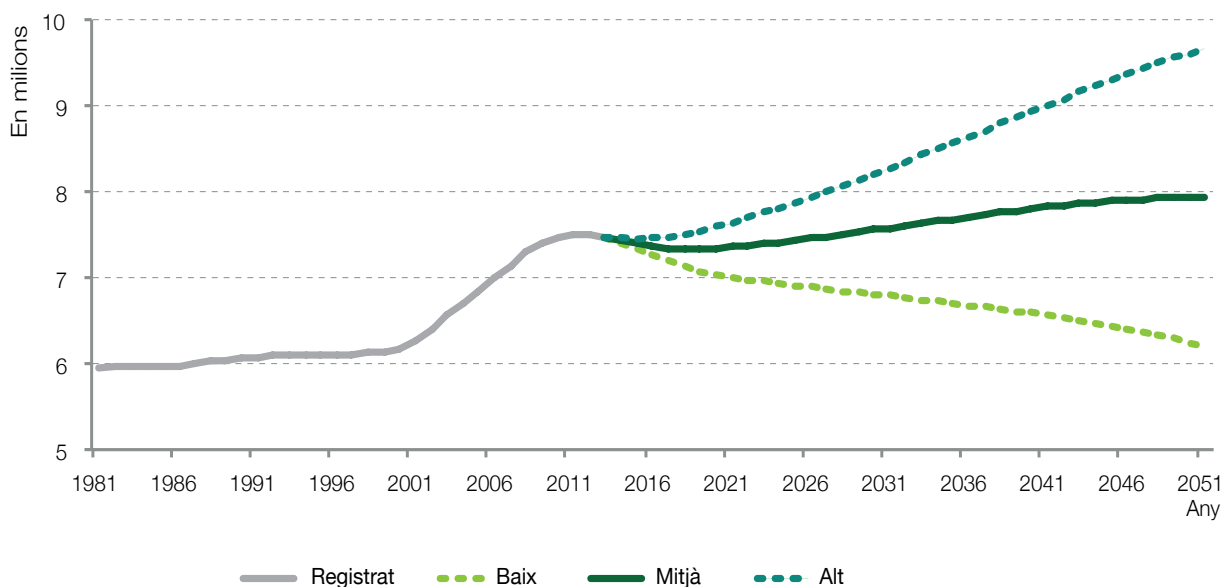
3. Anàlisi de resultats

3.1. Evolució de la població catalana

La població de Catalunya va registrar un augment extraordinàriament alt durant el primer decenni del segle XXI, principalment derivat de la intensa migració provinent de l'estranger. Entre els anys 1981 i 2001 s'havia produït un estancament en la xifra de població a l'entorn dels 6 milions. A partir del 2001 es registra un intens flux de migració externa, en paral·lel a un període de creixement econòmic. En el període recent 2002-2008 la xifra de població ha conegut un gran augment: en només 7 anys la població ha passat de 6,4 a 7,4 milions d'habitants, amb un creixement anual mitjà del 22 per mil, la qual cosa representa una reedició del boom demogràfic català dels anys seixanta del segle passat. A partir de l'any 2009 el creixement s'alenteix, reflectint el canvi de cycle econòmic. La població catalana ha registrat l'any 2012 el seu valor màxim, lleugerament per sobre dels 7,5 milions d'habitants, moment a partir del qual ha començat a disminuir com a conseqüència d'un creixement migratori de signe negatiu.

Les projeccions de població ofereixen resultats per a cada any del període 2013-2051. L'anàlisi dels resultats es concreta a curt, mitjà i llarg termini. Si bé cada usuari pot tenir una concepció pròpia de l'abast dels diferents terminis temporals, el criteri utilitzat és el següent: el curt termini correspon a l'any 2018, és a dir, a 5 anys vista del punt de partida. El mitjà termini es concreta en l'any 2026, que són 13 anys vista del punt de partida, mentre que el llarg termini es concreta en l'any 2051. Els resultats a llarg termini es mostren acompanyats de la sèrie retrospectiva des de l'any 1981, amb l'objectiu de poder establir comparacions entre el passat i el futur.

Gràfic 1. Evolució de la població segons diferents escenaris. Catalunya. 1981-2051

Font: Idescat, Estimacions de població i Projeccions de població 2013-2051.

L'escenari mitjà de les projeccions de població 2013-2051 suposa que la població catalana disminuirà a curt termini i es recuperarà moderadament a mitjà termini. Al llarg del quinquenni 2013-2017 la població disminuiria en 146.000 persones, continuant amb la tendència iniciada el 2012. Als voltants dels anys 2017-2018 es produiria el canvi de tendència, i en el període 2018-2025 la població tindria un creixement acumulat de 123.000 persones. La població actual de 7,479 milions d'habitants el 2013 disminuiria fins als 7,333 milions el 2018 i se situaria en els 7,456 milions el 2026. Si es comparen aquestes xifres amb les registrades en el passat recent, a curt termini la població total de Catalunya baixaria fins assolir nivells equivalents als de

2008-2009, per recuperar-se i assolir el 2026 valors semblants als del 2010. A més llarg termini, i d'acord amb l'escenari mitjà, la població de Catalunya creixeria de manera moderada i l'any 2051 se situaria en gairebé els 8 milions d'habitants.

L'escenari baix de les projeccions de població 2013-2051 suposa que la població catalana disminuirà a curt i mitjà termini. La població actual de 7,479 milions d'habitants el 2013 se situaria en els 7,124 milions el 2018. Al llarg del quinquenni 2013-2017 la població disminuiria en 355.000 persones, continuant la pèrdua de població iniciada el 2012. La tendència negativa continuaria en el període 2018-2025, tot i que més moderada, i la població disminuiria en aquest període en 234.000 persones més, fins a situar-se en 6,890 milions el 2026. Si es comparen aquestes xifres amb les registrades recentment, la població total de l'any 2018 assoliria valors semblants al període 2006-2007 i l'any 2026 seria semblant a la població del període 2005-2006. A més llarg termini, i d'acord amb l'escenari baix, la població de Catalunya continuaria disminuint i l'any 2051 se situaria en els 6,203 milions d'habitants, una població de la mateixa magnitud que la registrada l'any 2000, abans de la recent onada migratòria del primer decenni del segle XXI, tot i que el 2051 tindria una estructura demogràfica molt més envellida.

L'escenari alt de les projeccions de població 2013-2051 suposa que la població catalana disminuirà a curt termini, però creixerà a mitjà termini. La població actual de 7,479 milions d'habitants el 2013 se situaria en els 7,508 milions el 2018, si bé prèviament hauria baixat fins a un mínim de 7,448 milions el 2015. Al llarg del quinquenni 2013-2017 la població registraria un creixement acumulat de 29.000 persones, invertint la tendència de pèrdua de població iniciada el 2012. En el període 2018-2025 la població tindria un creixement de 432.000 persones. L'any 2026 la població se situaria en els 7,940 milions, assolint valors mai registrats a Catalunya. A més llarg termini, i d'acord amb l'escenari alt, la població de Catalunya creixeria de manera continuada i l'any 2051 assoliria els 9,6 milions d'habitants.

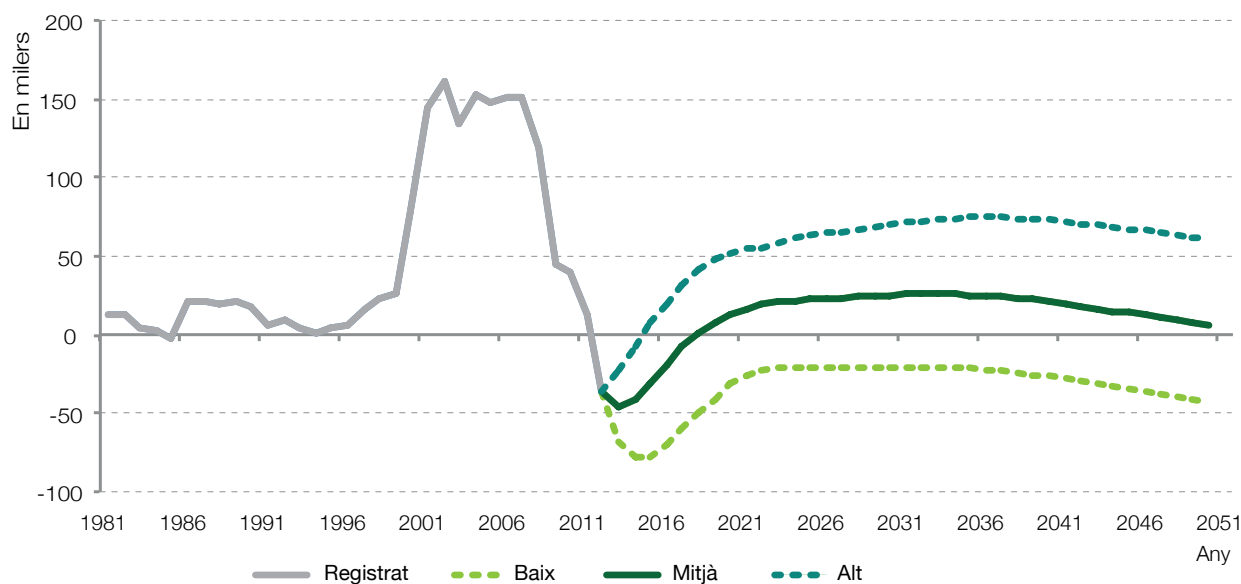
Taula 5. Evolució de la població a 1 de gener segons diferents escenaris. Catalunya. 2005-2051

	Registrat	Baix	Mitjà	Alt
2005	6.846.692			
2006	6.994.937			
2007	7.146.734			
2008	7.298.313			
2009	7.416.605			
2010	7.462.044			
2011	7.501.853			
2012	7.515.398			
2013	7.478.968			
2014		7.410.602	7.432.921	7.455.852
2015		7.332.819	7.390.937	7.448.739
2016		7.254.839	7.360.077	7.457.197
2017		7.184.416	7.339.926	7.476.763
2018		7.123.870	7.333.231	7.507.632
2019		7.074.492	7.334.391	7.548.798
2020		7.034.076	7.342.800	7.596.347
2021		7.002.161	7.355.928	7.647.719
2022		6.975.291	7.372.194	7.702.188
2023		6.952.433	7.391.191	7.757.801
2024		6.930.940	7.412.095	7.816.091
2025		6.910.017	7.434.033	7.877.047
2026		6.889.664	7.456.332	7.940.083
2031		6.787.316	7.575.606	8.275.366
2036		6.683.455	7.703.047	8.641.409
2041		6.561.244	7.817.580	9.010.500
2046		6.403.313	7.901.259	9.358.417
2051		6.202.534	7.944.821	9.676.460

Font: Idescat, Estimacions de població i Projeccions de població 2013-2051.

Els escenaris de projecció mostren diferents evolucions de la població catalana. A curt termini els tres escenaris consideren que es produirà una pèrdua de població, tal com ja s'ha observat els anys 2012 i 2013. Les diferències entre els tres escenaris consisteixen en la durada i la intensitat del període durant el qual Catalunya perdrà població. En l'escenari mitjà es preveu que l'any 2018 Catalunya torni a presentar creixements poblacionals positius, i que a mitjà i llarg termini els creixements siguin moderadament positius, d'una magnitud de 20.000 persones l'any. En l'escenari baix es preveu que la pèrdua de població sigui més intensa a curt termini i que posteriorment es mantingui en valors negatius de -20.000 persones l'any. La característica principal de l'escenari baix és que preveu que la població de Catalunya no tornaria a créixer ni a mitjà ni a llarg termini. En l'escenari alt es preveu que la recuperació sigui més ràpida i intensa, de manera que el creixement poblacional sigui positiu a partir de l'any 2015 i a mitjà termini sigui superior a les 50.000 persones l'any.

Gràfic 2. Creixement de la població segons diferents escenaris. Catalunya. 1981-2051

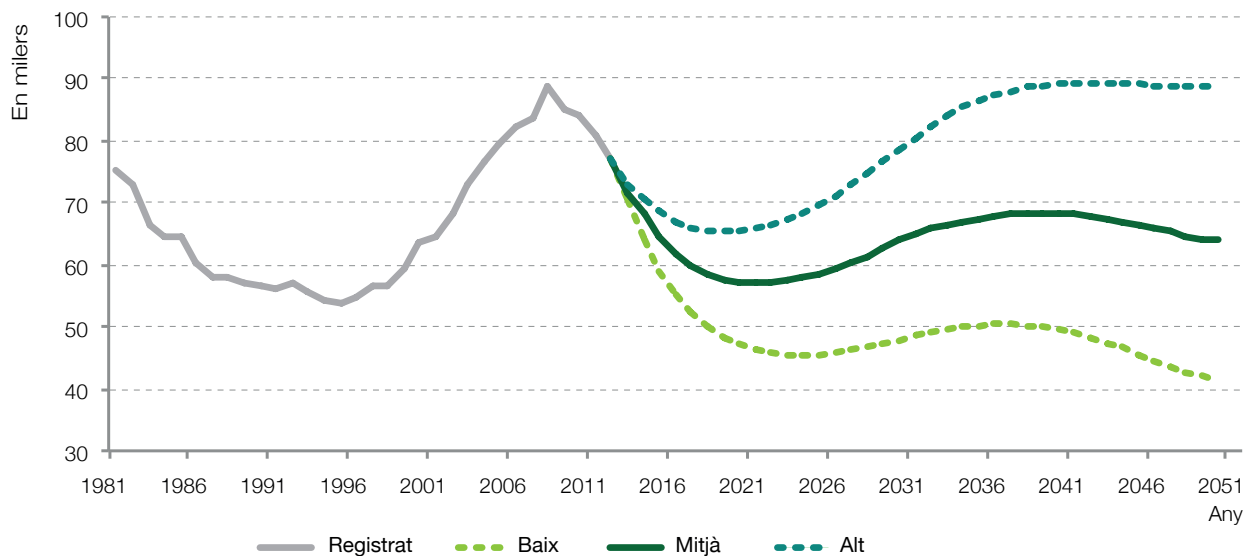
Font: Idescat, Estimacions de població i Projeccions de població 2013-2051.

3.2. El creixement natural i el creixement migratori

La fecunditat ha tingut històricament una evolució amb forts contrastos entre el pic de natalitat del 1975, any que va registrar 112.000 naixements, i la baixa natalitat dels anys noranta, quan es van registrar prop de 55.000 naixements anuals. En el primer decenni del segle XXI es va produir una recuperació de la xifra de naixements fins al màxim de 89.000 l'any 2008, però a partir d'aquesta data es va iniciar una disminució progressiva. La forta fluctuació de la xifra de naixements dels darrers 40 anys s'ha traduït en la forma de la piràmide de població, amb una base més estreta, i tindrà efectes en la natalitat a curt i mitjà termini.

Els naixements disminuiran progressivament, continuant la tendència iniciada el 2009 fins a nivells semblants a la dècada dels anys noranta, quan es va registrar el mínim de naixements a Catalunya. El descens futur de la xifra de naixements ve determinat per la disminució del nombre de mares potencials, ja que arriben a l'edat fèrtil les dones de generacions menys nombroses nascudes a partir dels anys noranta i finals dels vuitanta del segle passat. La intensitat de la disminució varia segons l'escenari, però en qualsevol cas la davallada dels nombre de naixements està garantida fins més enllà del 2020, i la futura recuperació del nombre de naixements difícilment assolirà els valors del 2008. Només en l'escenari alt, que proposa una forta recuperació del nombre de fills per dona (superior a la registrada durant el primer decenni del segle XXI) i una represa de saldos migratoris sostingudament significatius, s'aconseguiria retornar a xifres de naixements equiparables al període més recent.

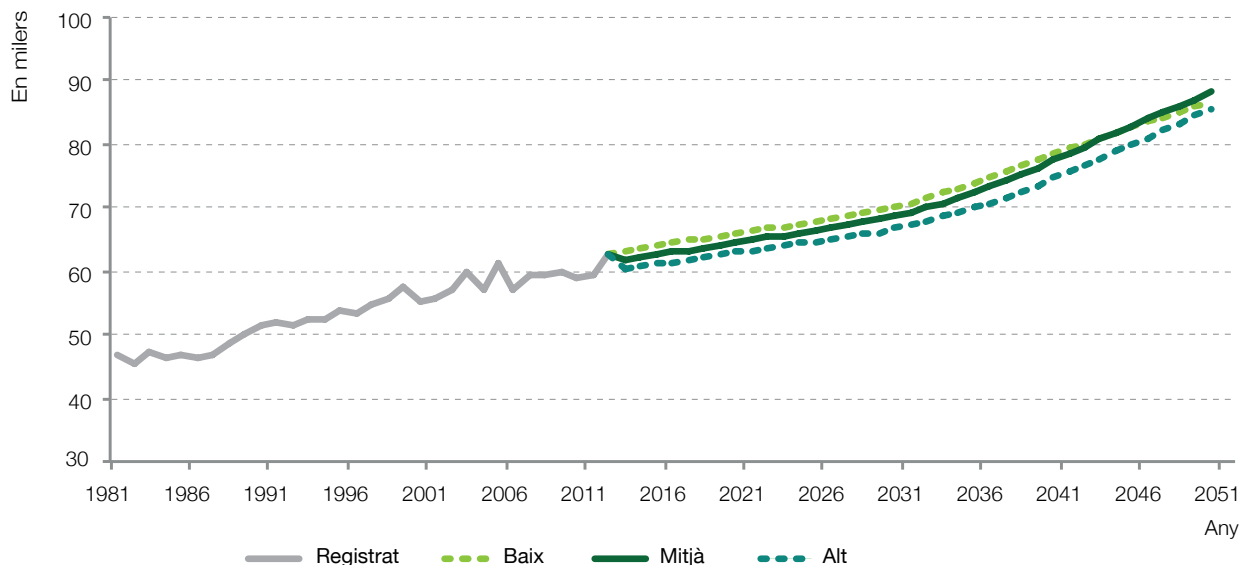
Gràfic 3. Evolució dels naixements segons diferents escenaris. Catalunya. 1981-2050

Font: Idescat, Moviment natural de la població i Projeccions de població 2013-2051.

L'esperança de vida continuarà augmentant, però l'arribada a edats avançades de generacions cada vegada més nombroses farà augmentar el nombre de defuncions. La incertesa sobre aquesta tendència és molt baixa i la xifra de defuncions que mostren els tres escenaris poblacionals és molt semblant.

Gràfic 4. Evolució de les defuncions segons diferents escenaris. Catalunya. 1981-2050

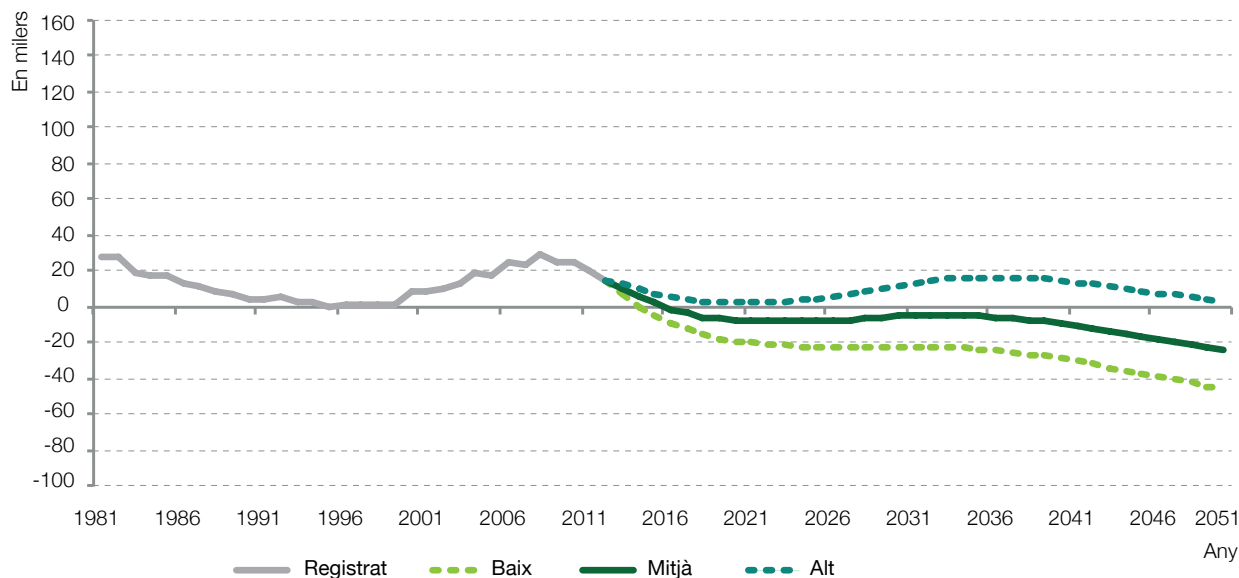

Font: Idescat, Moviment natural de la població i Projeccions de població 2013-2051.

Al llarg de la primera meitat del segle XXI es preveu que el creixement natural tingui un comportament cíclic combinat amb una tendència a la baixa. El caràcter cíclic es deriva de les oscil·lacions que presentaran els naixements, mentre que la tendència a la baixa serà conseqüència de la moderació dels naixements i l'augment de les defuncions. El descens de la natalitat i l'envelliment de la població provocaran que el creixement natural esdevingui negatiu al voltant del 2016, per primera vegada en la història recent de Catalunya. El creixement natural per al conjunt del període 2013-2025 serà de signe negatiu (-45.000 persones), d'acord amb l'escenari mitjà. Aquest fet representa un canvi demogràfic important, ja que en dècades passades el creixement natural sempre havia estat de signe positiu i, per tant, ha estat un component que sempre ha

contribuït al creixement de la població, en major o menor mesura segons l'època. En canvi, en un futur proper i també a mitjà i llarg termini s'espera que el saldo natural sigui de signe negatiu i que constitueixi un fre al creixement de la població. Només l'escenari alt comporta un creixement natural positiu, tot i que en valors absoluts molt baix a curt i llarg termini. En conseqüència, l'evolució demogràfica futura, mesurada en termes de creixement poblacional, estarà molt condicionada pel comportament dels fluxos migratoris.

Gràfic 5. Evolució del creixement natural segons diferents escenaris. Catalunya. 1981-2050

Font: Idescat, Moviment natural de la població i Projeccions de població 2013-2051.

La migració és segurament el component demogràfic més difícil de preveure. Històricament els fluxos migratoris a Catalunya han estat molt contrastats. Durant els anys seixanta del segle passat, s'estima una migració neta mitjana d'una magnitud de 70.000 persones l'any. En canvi, el saldo migratori en el darrer quart del segle XX va frenar-se radicalment; entre el 1975 i el 1980 les entrades per immigració encara van superar les sortides, amb un saldo migratori estimat de 30.000 persones l'any; entre els anys 1981 i 1985 el saldo va esdevenir de signe negatiu d'una mitjana anual a l'entorn de -10.000, com a conseqüència de l'augment de les sortides de Catalunya en direcció a la resta d'Espanya. Entre els anys 1985 i 1996 s'estima que hi va haver una migració neta molt baixa, al voltant de 5.000 habitants l'any, però a partir del 1996 va canviar la tendència i es va produir un creixement progressiu de la migració. En el període 2001-2007 es va produir un boom migratori i s'estima que en aquest període Catalunya ha tingut una mitjana anual de 122.000 migrants nets. Aquest creixement ha estat el resultat de l'augment de la immigració exterior, atès que el saldo migratori registrat amb la resta d'Espanya en aquest període ha estat clarament negatiu, d'una mitjana anual de -5.000 migracions netes. El flux net de migració dels darrers anys és, en valors absoluts, tant o més alt que el registrat durant els anys seixanta i primers anys setanta del segle passat, i es pot caracteritzar com històricament excepcional.

El saldo migratori de Catalunya és de signe negatiu des de l'any 2011 i es preveu que ho continuï sent a curt termini. Com a resultat del gran volum d'immigrants provinents de l'estranger i de la situació de crisi econòmica, el saldo migratori actual està determinat per les emigracions de retorn dels immigrants estrangers, de manera anàloga a la migració de retorn dels immigrants provinents de la resta d'Espanya que es va produir als anys vuitanta. La projecció de la migració a mitjà i llarg termini ha de tenir presents les oscil·lacions que ha registrat la migració a Catalunya en el passat recent i llunyà. Els tres escenaris de les projeccions es diferencien en la intensitat i la durada de l'actual episodi de migració de signe negatiu, i en el nivell mitjà de la migració neta a llarg termini.

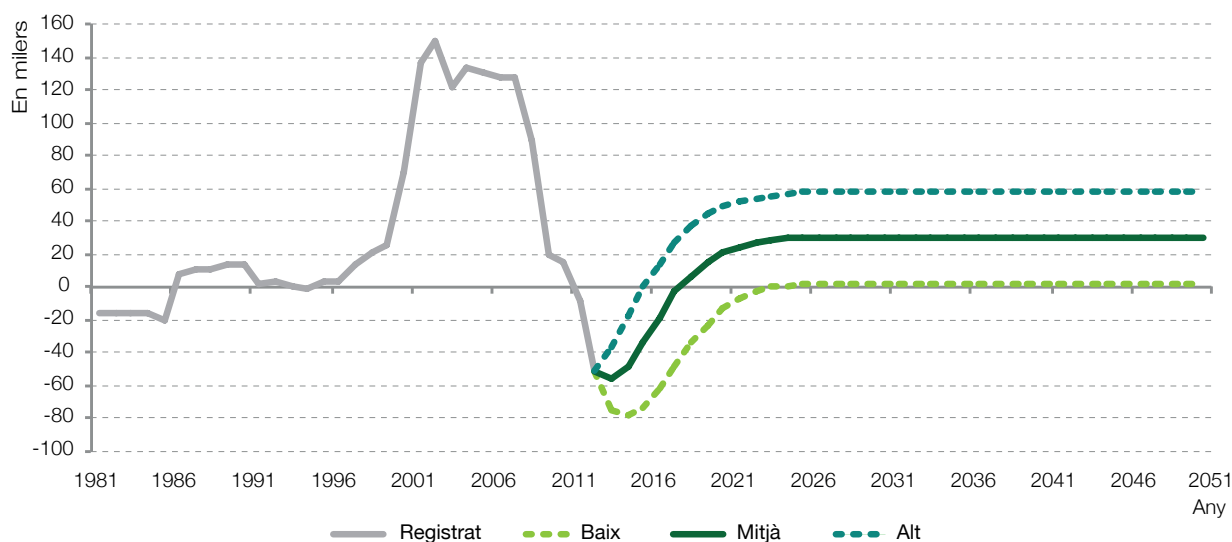
Segons l'escenari mitjà, es preveu que les immigracions provinents de l'estranger continuïn disminuint, després d'haver assolit el seu nivell màxim al període 2004-2008, i que les emigracions amb destinació a l'estranger disminueixin, després d'haver assolit el seu màxim al període 2010-2014. Com a resultat, a curt termini les emigracions seran superiors a les immigracions, seguint la tendència iniciada el 2011, però aquesta tendència es revertirà a mitjà termini. El creixement migratori del període 2013-2017 es preveu que

sigui de signe negatiu (-159.000 persones), però per al període 2018-2025 es preveu un creixement migratori de signe positiu (182.000 persones). En el conjunt del període 2013-2025 el saldo migratori de mitjana anual seria de 2.000 migrants nets. L'escenari mitjà preveu en el període 2026-2050 un saldo migratori net de 30.000 persones de mitjana anual; per tant, en el conjunt del període 2013-2050 el saldo migratori mitjà anual seria de 20.000 persones.

L'escenari baix suposa que el saldo migratori serà més negatiu que en l'escenari mitjà, tant en intensitat com en durada. L'escenari baix preveu que en el període 2013-2017 el saldo migratori sigui de -335.000 persones i en el període 2018-2025 de -76.000 persones. En el conjunt del període 2013-2025 el saldo migratori de mitjana anual seria de -32.000 migrants nets. L'escenari baix preveu en el període 2026-2050 un saldo migratori net pràcticament nul (2.000 persones de mitjana anual); per tant, en el conjunt del període 2013-2050 el saldo migratori mitjà anual seria de -10.000 persones.

L'escenari alt suposa que la recuperació de la migració arribarà abans i serà més intensa i prolongada. L'escenari alt preveu que el saldo migratori acumulat del període 2013-2017 sigui de -11.000 persones i en el període 2018-2025 de 407.000 persones. En el conjunt del període 2013-2025 el saldo migratori de mitjana anual seria de 30.000 migrants nets. L'escenari alt preveu en el període 2026-2050 un saldo migratori net de 58.000 persones de mitjana anual; per tant, en el conjunt del període 2013-2050 el saldo migratori mitjà anual seria de gairebé 50.000 persones. Com a referència, el saldo migratori del període 1986-2010 ha estat de 50.000 persones de mitjana anual.

Gràfic 6. Evolució del creixement migratori segons diferents escenaris. Catalunya. 1981-2050

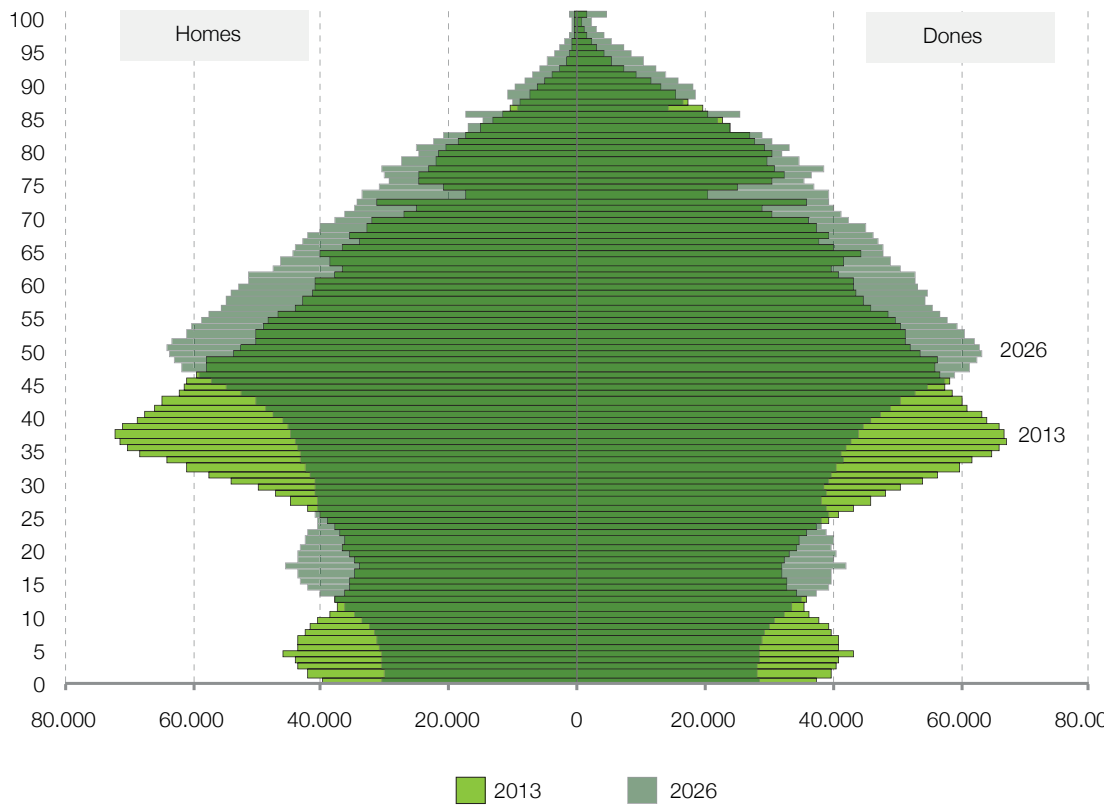

Font: Idescat, Estimacions de població i Projeccions de població 2013-2051.

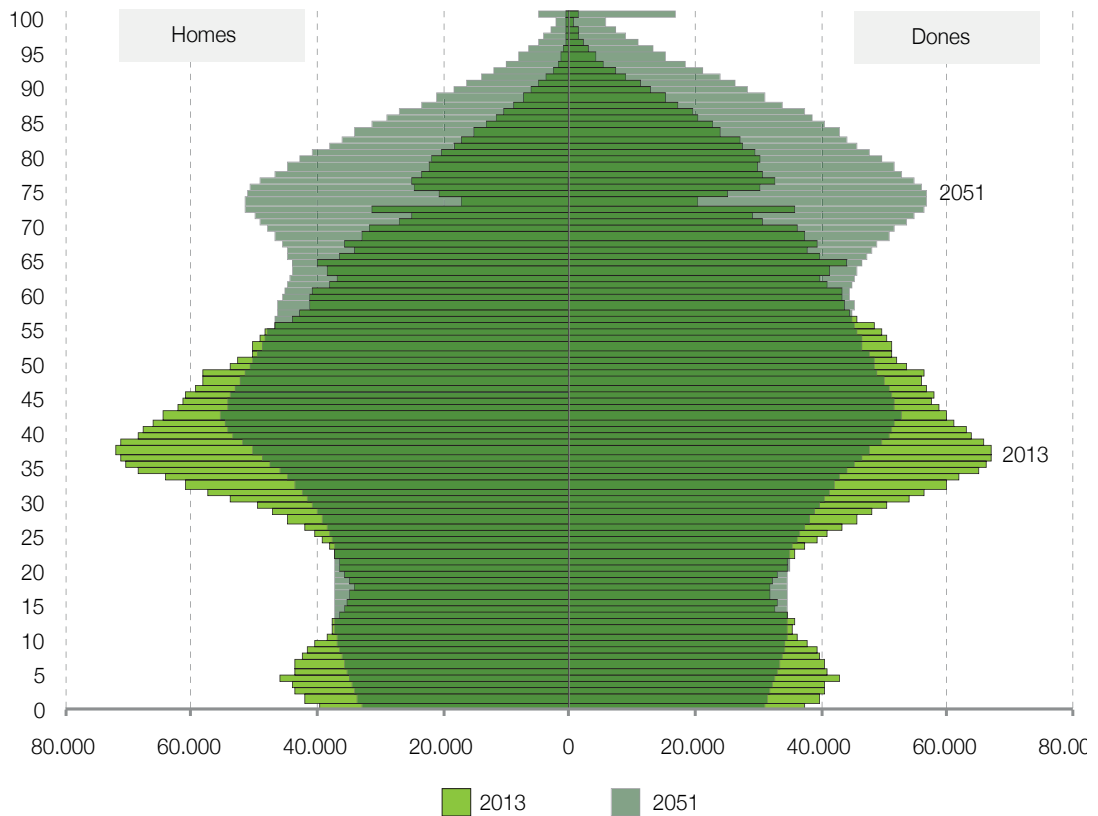
3.3. Transformacions en l'estructura per edats

La clàssica forma de piràmide que mostrava la representació gràfica de la població ja fa anys que està canviant en molts països. A la piràmide clàssica els nens i joves representen una base àmplia, i les generacions disminueixen gradualment com a resultat d'una mortalitat creixent amb l'edat. L'estructura per edats de la població catalana fa anys que presenta unes cohorts de mitjana edat particularment àmplies, fruit del baby boom dels anys setanta i de la recent onada immigratòria. Són les anomenades generacions plenes: tant les generacions anteriors, més velles, com les posteriors, més joves, són menys nombroses. El trànsit de les generacions plenes per les diferents edats determina el present i el futur de l'estructura per edats de la població catalana.

Gràfic 7. Piràmide de població. Catalunya. 2013 i 2026 (escenari mitjà)

Gràfic 8. Piràmide de població. Catalunya. 2013 i 2051 (escenari mitjà)

L'any 2026 la població de Catalunya serà més envellida, resultat de la baixa natalitat, el saldo migratori temporalment negatiu i la dinàmica de la piràmide demogràfica. Si bé segons l'escenari mitjà la població total el 2026 serà de 23.000 persones inferior a l'actual, l'estructura serà diferent. En efecte, la població de 0 a 14 anys i la població de 15 a 39 anys hauran disminuït en 217.000 i 363.000 habitants respectivament; en canvi, la població de 40 a 64 anys haurà augmentat en 227.000 habitants i la població major de 65 anys haurà augmentat en 330.000 habitants.

En l'horitzó 2026 la població infantil i jove disminuirà en termes absoluts, però també ho farà en termes relatius: segons l'escenari mitjà, la població de 0 a 14 anys passarà de ser el 15,9% del total a ser el 13,0%, mentre que la població de 15 a 39 anys passarà de ser el 32,7% del total a ser el 27,9%. En canvi, la població de 40 a 64 anys passarà de ser el 34,0% del total a ser el 37,2%, la població de 65 a 84 anys passarà de ser el 14,8% del total a ser el 18,2% i la població de 85 anys i més passarà de ser el 2,6% del total a ser el 3,7%.

Taula 6. Evolució de la població a 1 de gener per grans grups d'edat segons diferents escenaris. Catalunya 2013 i 2026

	<i>Milers</i>						
	2013	2026					
		baix		mitjà		alt	
	població	població	creixement	població	creixement	població	creixement
0-14	1.188	832	-356	971	-217	1.086	-102
15-39	2.443	1.868	-575	2.080	-363	2.261	-182
40-64	2.544	2.606	62	2.771	227	2.911	368
65-84	1.109	1.324	215	1.361	251	1.393	284
85+	195	260	65	274	79	288	93
Total	7.479	6.890	-589	7.456	-23	7.940	461

	<i>Percentatges</i>						
	2013	2026					
		baix		mitjà		alt	
	població	població	variació	població	variació	població	variació
0-14	15,9%	12,1%	-3,8	13,0%	-2,9	13,7%	-2,2
15-39	32,7%	27,1%	-5,5	27,9%	-4,8	28,5%	-4,2
40-64	34,0%	37,8%	3,8	37,2%	3,1	36,7%	2,7
65-84	14,8%	19,2%	4,4	18,2%	3,4	17,5%	2,7
85+	2,6%	3,8%	1,2	3,7%	1,1	3,6%	1,0
Total	100,0%	100,0%	0,0	100,0%	0,0	100,0%	0,0

Font: Idescat, Estimacions de població i Projeccions de població 2013-2051.

En l'horitzó 2051 la població total haurà augmentat, però en paral·lel es produirà un envelliment global de la població, ja que els grups de població de 0 a 14 anys, de 15 a 39 anys i de 40 a 64 anys seran menys nombrosos que els actuals, i el guany de població es concentrarà exclusivament en el grup de 65 anys i més.

El trànsit cap a edats madures i velles de les generacions plenes, que actualment estan en la franja d'edat al voltant dels 40 anys, provocarà canvis importants en l'estructura demogràfica. Actualment la població major de 65 anys representa el 17,4% de la població, aproximadament un de cada sis habitants. El 2051 la població major de 65 anys haurà augmentat en més d'un milió de persones i representarà el 30% de la població. L'envelliment serà especialment visible per l'augment del nombre de majors de 85 anys, que passarà dels 195.000 habitants el 2013 als 541.000 el 2051, més de dues vegades i mitja el valor actual.

Taula 7. Evolució de la població a 1 de gener per grans grups d'edat segons diferents escenaris. Catalunya. 2013 i 2051

Milers

	2051						
	2013	baix		mitjà		alt	
	població	població	creixement	població	creixement	població	creixement
0-14	1.188	718	-470	1.037	-151	1.390	202
15-39	2.443	1.488	-955	2.031	-412	2.566	123
40-64	2.544	1.895	-649	2.427	-117	2.928	384
65-84	1.109	1.653	544	1.908	799	2.143	1.034
85+	195	448	253	542	346	649	454
Total	7.479	6.203	-1.276	7.945	466	9.676	2.197

Percentatges

	2051						
	2013	baix		mitjà		alt	
	població	població	variació	població	variació	població	variació
0-14	15,9%	11,6%	-4,3	13,1%	-2,8	14,4%	-1,5
15-39	32,7%	24,0%	-8,7	25,6%	-7,1	26,5%	-6,1
40-64	34,0%	30,6%	-3,5	30,5%	-3,5	30,3%	-3,8
65-84	14,8%	26,7%	11,8	24,0%	9,2	22,1%	7,3
85+	2,6%	7,2%	4,6	6,8%	4,2	6,7%	4,1
Total	100,0%	100,0%	0,0	100,0%	0,0	100,0%	0,0

Font: Idescat, Estimacions de població i Projeccions de població 2013-2051.

El canvi en l'estructura per edats no només afectarà el volum de població de cada un dels trams d'edat, sinó que també es reflectirà en les relacions entre els diferents grups d'edat, que es poden quantificar mitjançant els índexs de dependència demogràfica. L'índex de dependència de la gent gran mesura la població major de 65 anys existent per cada 100 persones de 16 a 64 anys. Per la seva banda, l'índex de dependència juvenil mesura la població menor de 16 anys existent per cada 100 persones de 16 a 64 anys. L'índex de dependència global és la suma dels dos índexs anteriors i mesura la població menor de 16 o major de 64 anys en relació amb cada 100 persones de 16 a 64 anys.

L'augment de la població de 65 anys i més, que es produirà tant en valors absoluts com en percentatge respecte al total de població, es traduirà en un augment progressiu de l'índex de dependència de la gent gran, que passaria del valor de 26,5 l'any 2013 a 34,3 l'any 2026 i a 55,9 l'any 2051, segons l'escenari mitjà. L'augment de l'índex de dependència de la gent gran serà progressiu durant tot el període 2013-2050, però augmentarà més intensament a partir dels períodes 2030-2035, que serà quan arribin a l'edat de jubilació les generacions plenes del *baby-boom*. En canvi, a partir de l'any 2045 els increments seran cada cop més moderats.

El valor actual de l'índex de dependència de la gent gran és de 26,5 el 2013, molt semblant al d'Espanya i al de la Unió Europea, que són de 26,3 i de 27,5 respectivament. Alguns països europeus presenten actualment valors superiors, com ara Itàlia, Alemanya i Grècia. Els valors futurs projectats de l'índex de dependència de la gent gran per a Catalunya en els tres escenaris difereixen principalment per l'efecte de les hipòtesis de migració, i en menor mesura per l'efecte de la fecunditat i la mortalitat. L'escenari mitjà és l'escenari de referència, ja que es considera més plausible d'acord amb les tendències demogràfiques recents. L'escenari alt té els valors més baixos en l'índex de dependència, ja que incorpora més migració en edat laboral a mitjà i llarg termini, i té una fecunditat més alta que a llarg termini acaba incorporant-se al tram d'edat de 16 a 64 anys. A l'altre extrem, l'escenari baix té els valors més alts de l'índex de dependència, ja que la baixa migració i fecunditat intensifiquen l'envelliment estructural de la població catalana.

En l'horitzó 2030 l'índex de dependència de la gent gran a Catalunya continua en valors semblants als de

la mitjana europea. En canvi, en l'horitzó 2050 l'índex de dependència de la gent gran a Catalunya (55,8 en l'escenari mitjà) se situa clarament per sobre de la mitjana europea (49,4). L'escenari alt, que incorpora més migració i fecunditat, situaria Catalunya en nivells semblants als de la mitjana europea. En canvi, l'escenari baix, que incorpora baixa migració i fecunditat, situaria Catalunya al nivell dels països amb valors més alts, com serien Portugal (64,3), Grècia (63,6), Espanya (62,5) i Alemanya (57,3). Cal fer esment que el valor corresponent a Espanya el 2050 correspon a una projecció amb saldo migratori negatiu a curt i mitjà termini i només positiu a llarg termini, i, per tant, més semblant a l'escenari baix de Catalunya.

L'evolució temporal de l'índex de dependència de la gent gran és diferent a Catalunya en relació amb molts països europeus. En efecte, el valor de Catalunya evoluciona més moderadament que en altres països fins a l'any 2030, però, en canvi, entre el 2030 i el 2050 ho fa de manera més intensa. Una situació anàloga es produeix per a Espanya. La raó cal trobar-la en la diferent estructura demogràfica de la població de Catalunya i d'Espanya, on les generacions plenes són les nascudes als anys setanta, mentre que a la majoria dels països del centre i nord d'Europa, com ara França, Alemanya, Regne Unit i Itàlia, les generacions plenes són les nascudes als anys seixanta, de manera que aquests països porten una dècada d'avançament en termes d'envelliment de la seva estructura demogràfica.

Taula 8. Índex de dependència de la gent gran. Catalunya i països europeus 2013-2050

(població de 65 anys i més per cada 100 persones de 16 a 64 anys)

	2013	2020	2030	2040	2050
Catalunya escenari baix	26,5	32,0	39,4	52,8	63,1
Catalunya escenari mitjà	26,5	31,0	37,1	47,9	55,8
Catalunya escenari alt	26,5	30,4	35,5	44,7	51,6
Alemanya	31,3	35,8	46,9	55,6	57,3
Àustria	26,8	29,3	37,4	44,3	46,6
Bèlgica	26,8	29,5	34,5	37,2	37,9
Bulgària	28,5	33,5	38,9	45,3	53,9
Croàcia	27,1	31,7	39,1	43,7	49,1
Dinamarca	27,6	31,4	36,5	40,6	39,5
Eslovàquia	18,4	24,3	32,6	40,0	54,2
Eslovènia	25,0	31,7	40,6	47,4	53,9
Espanya	26,3	30,4	39,6	53,5	62,5
Estònia	27,2	32,4	39,6	45,2	51,4
Finlàndia	29,0	35,8	41,3	41,2	41,9
França	27,5	32,7	39,1	44,0	43,8
Grècia	30,9	34,3	41,2	53,2	63,6
Hongria	25,1	30,5	34,4	39,8	47,3
Irlanda	18,6	23,2	30,3	38,6	44,8
Itàlia	32,7	34,9	40,8	49,9	52,9
Letònia	28,1	32,1	41,9	47,6	50,5
Lituània	27,2	31,8	47,3	55,7	51,9
Luxemburg	20,2	21,6	25,6	29,2	31,6
Malta	25,1	32,7	40,5	40,7	44,8
Països Baixos	25,5	30,8	40,1	47,1	46,4
Polònia	20,1	27,1	35,4	40,0	51,9
Portugal	29,4	34,3	43,1	54,9	64,3
Regne Unit	26,4	29,5	34,9	39,1	40,6
Romania	23,9	28,4	32,7	41,3	48,5
Suècia	29,9	33,0	35,5	37,4	37,6
Txèquia	24,6	31,3	35,2	40,2	48,2
Xipre	18,8	24,0	31,8	36,5	42,3
Unió Europea (28)	27,5	31,8	39,0	45,9	49,4

Font: Idescat, Projeccions de població 2013-2051 i Eurostat, Population projections EUROPOP2013.

Nota: Valors Eurostat calculats com a població de 65 anys i més per cada 100 persones de 15 a 64 anys.

Els canvis recents en la legislació espanyola han endarrerit l'edat de jubilació legal dels 65 als 67 anys en l'horitzó 2027, amb l'objectiu de rebaixar la pressió que hi ha sobre el sistema públic de pensions i garantir-ne la sostenibilitat. L'endarreriment de l'edat legal de jubilació comportarà simultàniament la reducció de la població en edat de jubilació i l'augment de la població en edat de treballar. Si en la definició de la relació de dependència se substitueix l'edat de 65 anys per l'edat legal de jubilació vigent cada any fins arribar als 67

anys el 2027,³ els valors de l'índex de dependència passarien de 26,4 el 2013 a 29,7 el 2026 i a 49,5 el 2051. S'observa, doncs, un alentiment en l'augment fins a l'any 2026, però es mantindria un augment important més enllà d'aquesta data.

Taula 9. Índex de dependència de la gent gran segons diferents escenaris. Catalunya. 2001-2051

	Amb edat 65 anys			Amb edat legal de jubilació		
	baix	mitjà	alt	baix	mitjà	alt
2001	25,6	25,6	25,6	25,6	25,6	25,6
2006	24,4	24,4	24,4	24,4	24,4	24,4
2011	25,1	25,1	25,1	25,1	25,1	25,1
2013	26,5	26,5	26,5	26,4	26,4	26,4
2016	29,2	28,9	28,6	28,5	28,2	28,0
2021	32,6	31,5	30,7	30,3	29,3	28,6
2026	36,0	34,3	33,1	31,2	29,7	28,7
2031	40,5	38,0	36,3	34,4	32,4	31,0
2036	46,8	43,0	40,5	39,8	36,8	34,7
2041	54,5	49,2	45,8	46,1	41,8	39,1
2046	61,2	54,4	50,3	52,9	47,2	43,7
2051	63,1	55,9	51,7	56,0	49,5	45,9

Font: Idescat, Projeccions de població 2013-2051.

Nota: Índex de dependència de la gent gran: població de 65 anys i més per cada 100 persones de 16 a 64 anys. Edat legal de jubilació considerada: 65 anys i 1 mes al 2013; 65 anys i 4 mesos al 2016; 66 anys al 2021; 66 anys i 10 mesos al 2026; 67 anys al 2031 i posteriors.

3.3.1. La població en edat escolar

La població en edat escolar ha registrat un augment important durant el primer decenni del segle XXI, després d'haver disminuït al llarg de les dues darreres dècades del segle XX. La recuperació de la natalitat, que havia assolit valors mínims a mitjans dels anys noranta, sumada a la forta onada immigratòria del període 2001-2008, hi van contribuir de forma notòria.

L'evolució futura de la població en edat escolar ve determinada principalment pels efectius actuals de població infantil i per l'evolució de la natalitat. En la projecció de la població en edat escolar s'observen dues tendències. La primera tendència general és que la població en edat escolar tindrà fluctuacions, amb etapes d'augment i etapes de disminució. Aquest no és un fenomen nou, tenint en compte que aquestes fluctuacions ja s'estan produint en l'actualitat, i és una conseqüència dels cicles que es produiran en el nombre de naixements. El sistema escolar obligatori i postobligatori s'hauran d'anticipar a l'evolució fluctuant de la població que transitarà per les diverses etapes del sistema escolar. La segona tendència general és que no és previsible que ni a curt ni a mitjà termini es registrin contingents superiors als observats el 2013. Només en l'escenari alt, i només a llarg termini, la població en edat escolar de 0 a 17 anys podria ser superior a l'actual.

³ La substitució s'ha d'aplicar tant al numerador com al denominador. En particular, la definició de l'índex de dependència de la gent gran a partir del 2027 seria: població de 67 anys i més per cada 100 persones de 16 a 66 anys.

Taula 10. Evolució de la població a 1 de gener per cycle educatiu segons diferents escenaris. Catalunya. 1981-2051

Milers

	1981	1991	2001	2011	2013	2021	2031	2041	2051
Mitjà									
de 0 a 17 anys	1.776	1.402	1.064	1.369	1.389	1.317	1.147	1.213	1.254
de 0 a 2 anys	268	169	182	260	243	175	190	207	195
de 3 a 5 anys	313	179	167	253	258	190	184	209	203
de 6 a 11 anys	612	450	336	454	474	463	365	409	424
de 12 a 15 anys	391	399	243	269	281	332	261	260	288
de 16 i 17 anys	192	205	136	134	133	157	146	128	144
de 18 a 24 anys	634	691	644	526	504	509	601	480	507
Baix									
de 0 a 17 anys	1.776	1.402	1.064	1.369	1.389	1.228	928	900	874
de 0 a 2 anys	268	169	182	260	243	146	143	151	127
de 3 a 5 anys	313	179	167	253	258	167	141	154	137
de 6 a 11 anys	612	450	336	454	474	443	291	303	298
de 12 a 15 anys	391	399	243	269	281	321	221	195	207
de 16 i 17 anys	192	205	136	134	133	151	131	98	104
de 18 a 24 anys	634	691	644	526	504	481	551	378	364
Alt									
de 0 a 17 anys	1.776	1.402	1.064	1.369	1.389	1.388	1.339	1.530	1.671
de 0 a 2 anys	268	169	182	260	243	199	233	269	269
de 3 a 5 anys	313	179	167	253	258	208	222	269	275
de 6 a 11 anys	612	450	336	454	474	479	430	516	562
de 12 a 15 anys	391	399	243	269	281	341	295	320	378
de 16 i 17 anys	192	205	136	134	133	162	159	156	187
de 18 a 24 anys	634	691	644	526	504	531	648	576	648

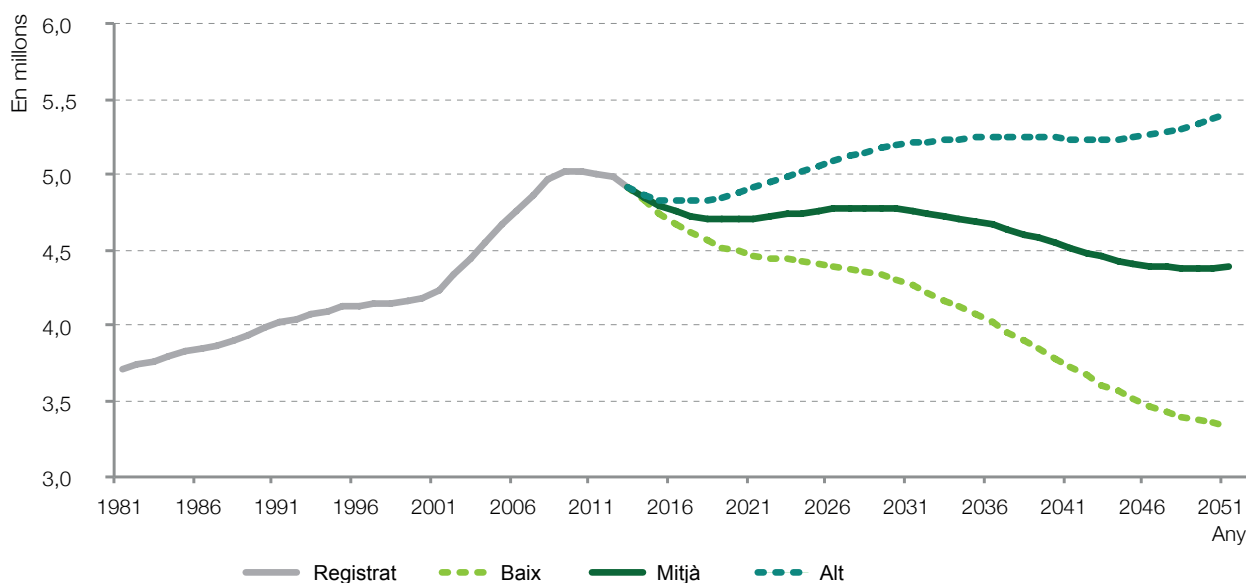
Font: Idescat, Estimacions de població i Projeccions de població 2013-2051.

3.3.2. La població en edat activa

La població en edat activa, de 16 a 64 anys, ha registrat un augment progressiu durant les darreres tres dècades, principalment per l'entrada en aquestes edats de les generacions plenes nascudes als anys seixanta i setanta del segle XX. Al llarg del primer decenni del segle XXI, la forta onada immigratòria hi va contribuir de forma significativa i l'augment de la població en edat activa es va intensificar, fins arribar a màxims històrics de 5 milions de persones l'any 2010. En el període 2010-2013, en un context de migració de signe negatiu, la població en edat activa ha començat a disminuir lleugerament.

En l'evolució futura de la població en edat activa s'observen tres tendències. La primera tendència és que a curt i mitjà termini el més previsible és que continuï la reducció de la població en edat laboral, que segons l'escenari mitjà s'estabilitzaria en els anys vint del present segle XXI al voltant dels 4,7 milions de persones. Aquest valor seria equiparable a l'observat l'any 2006. A més llarg termini, la població en edat activa disminuiria progressivament cap a nivells al voltant dels 4,4 milions d'habitants. Aquest valor seria equiparable a l'observat l'any 2003. Cal recordar que aquests resultats corresponen a l'escenari mitjà, caracteritzat per una migració de signe negatiu a curt termini, però de signe positiu a mitjà i llarg termini.

Gràfic 9. Evolució de la població de 16 a 64 anys segons diferents escenaris. Catalunya. 1981-2051

Font: Idescat, Estimacions de població i Projeccions de població 2013-2051.

En l'escenari baix, caracteritzat per una migració de signe negatiu a curt i mitjà termini, la població en edat activa disminuiria progressivament, fins a situar-se en els 4,4 milions de persones el 2026. Entre el 2026 i el 2051 l'escenari baix tindria un saldo migratori pràcticament nul (2.000 persones anuals) i una baixa fecunditat, que es traduirien en una disminució de la població activa fins als 3,3 milions l'any 2051. En l'escenari baix, la població en edat activa a llarg termini retrocediria fins a valors equivalents als registrats als anys setanta del segle passat.

En l'escenari alt, caracteritzat per una migració negativa a curt termini, però que es recuperaria a mitjà termini, la població en edat activa tornaria a situar-se l'any 2026 per sobre dels 5 milions de persones. A llarg termini, la població en edat activa creixeria a un ritme mitjà semblant al registrat prèviament a la gran onada immigratòria de la primera dècada del segle XXI, i el 2051 se situaria en els 5,4 milions de persones.

La segona tendència és l'envelliment de l'estructura interna de la població en edat activa, que es concreta en la disminució del pes de la població més jove en detriment de la població de major edat. Aquesta tendència, que es va iniciar fa una dècada, és comuna als tres escenaris de projecció i és conseqüència de la inèrcia de la piràmide de població actual. La població menor de 35 anys disminuirà en valors absoluts a curt i mitjà termini. En canvi, la població major de 45 anys augmentarà tant en valors absoluts com en proporció dins la població en edat activa. La població de 45 a 64 anys representa el 39,1% de la població en edat activa l'any 2013, un percentatge superior al 34,6% de l'any 2001. El pes d'aquest grup d'edat dins la població en edat activa continuarà augmentant fins assolir el 47,1% l'any 2031. A llarg termini, el pes d'aquest grup d'edat se situaria en el 43,2% l'any 2051.

La tercera tendència és una reducció de la pressió demogràfica sobre el mercat de treball, mesurat a partir de l'índex de recanvi de la població en edat activa. Aquest indicador es calcula com el quocient entre la població de 60 a 64 anys i la població de 15 a 19 anys, expressat en tant per cent. Els valors superiors a 100 indiquen que la població que surt de l'edat activa, la de 60 a 64 anys, és superior a la població que entra, la de 15 a 19 anys. Fins a l'any 2003 aquest indicador prenia valors inferiors a 100, és a dir, la població gran que estava propera a sortir del mercat de treball era numèricament inferior a la població jove que podria incorporar-s'hi. Els valors de l'índex de recanvi de la població en edat activa que s'esperen a curt i mitjà termini seran semblants als del 2013, a l'entorn del valor 120. A més llarg termini el valors augmentaran de manera notable, ja que s'aproximaran a l'edat de jubilació les generacions plenes nascudes als anys seixanta i setanta del segle XX.

Taula 11. Evolució de la composició de la població de 16 a 64 anys a 1 de gener segons diferents escenaris. Catalunya. 1981-2051

	1981	1991	2001	2011	2013	2021	2031	2041	2051
Mitjà									
població de 16									
a 64 anys (milers)	3.713	4.019	4.240	5.007	4.918	4.712	4.764	4.514	4.386
% població 16-24	22,3	22,3	18,4	13,2	13,0	14,1	15,7	13,5	14,8
% població 25-34	22,8	22,9	24,7	23,8	21,4	16,8	18,3	20,7	18,6
% població 35-44	19,3	20,4	22,3	25,8	26,5	23,6	18,9	21,5	23,3
% població 45-54	19,9	17,1	19,2	20,8	21,9	25,1	23,3	20,5	22,6
% població 55-64	15,8	17,3	15,4	16,4	17,2	20,4	23,8	23,8	20,7
edat mitjana	38,4	38,4	38,9	40,4	41,0	42,2	42,3	42,2	41,7
Baix									
població de 16									
a 64 anys (milers)	3.713	4.019	4.240	5.007	4.918	4.468	4.263	3.728	3.331
% població 16-24	22,3	22,3	18,4	13,2	13,0	14,1	16,0	12,8	14,0
% població 25-34	22,8	22,9	24,7	23,8	21,4	16,0	17,7	20,7	17,8
% població 35-44	19,3	20,4	22,3	25,8	26,5	23,3	17,8	21,1	23,6
% població 45-54	19,9	17,1	19,2	20,8	21,9	25,5	23,5	20,2	23,0
% població 55-64	15,8	17,3	15,4	16,4	17,2	21,0	25,1	25,3	21,5
edat mitjana	38,4	38,4	38,9	40,4	41,0	42,4	42,5	42,7	42,1
Alt									
població de 16									
a 64 anys (milers)	3.713	4.019	4.240	5.007	4.918	4.912	5.207	5.238	5.400
% població 16-24	22,3	22,3	18,4	13,2	13,0	14,1	15,5	14,0	15,5
% població 25-34	22,8	22,9	24,7	23,8	21,4	17,3	18,9	20,8	19,1
% població 35-44	19,3	20,4	22,3	25,8	26,5	23,8	19,6	21,9	23,1
% població 45-54	19,9	17,1	19,2	20,8	21,9	24,8	23,1	20,6	22,3
% població 55-64	15,8	17,3	15,4	16,4	17,2	19,9	22,9	22,7	20,0
edat mitjana	38,4	38,4	38,9	40,4	41,0	42,0	42,0	41,9	41,3

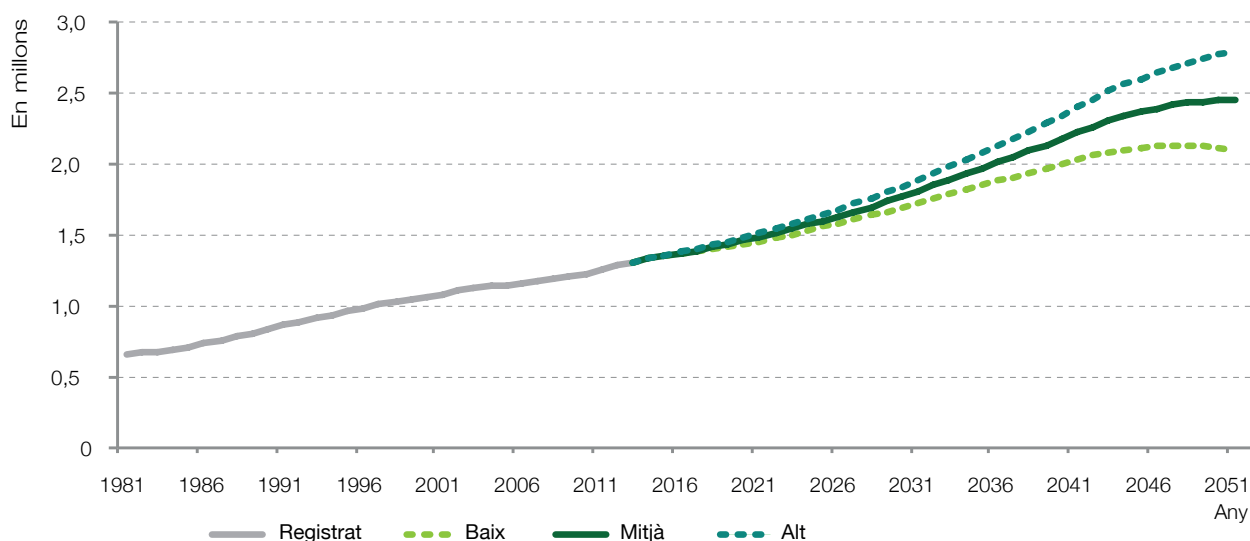
Font: Idescat, Estimacions de població i Projeccions de població 2013-2051.

3.3.3. L'envelliment

La població de més edat, la de 65 anys i més, ha augmentat de manera progressiva i constant en les darreres dècades i ho continuarà fent en el futur. Es tracta d'un procés irreversible, determinat en gran mesura per l'actual estructura per edats de la població, i comú a la majoria dels països desenvolupats. L'envelliment es pot quantificar en termes absoluts, mesurat com el nombre de persones d'edat avançada, i també en termes relatius, mesurat en relació amb la resta de la població. La intensitat que prendrà en el futur l'envelliment de la població catalana, mesurat en termes absoluts, dependrà de les millores en la longevitat. Per la seva banda, l'envelliment mesurat en termes relatius dependrà de les millores en la longevitat en combinació amb els altres components demogràfics, especialment la migració.

La població major de 64 anys és d'1,3 milions el 2013 i representa el 17,4% de la població total. En l'horitzó 2031 la població major de 64 anys seria d'1,8 milions i representaria el 23,9% de la població total. A llarg termini, en l'horitzó 2051 la població major de 64 anys seria de 2,4 milions de persones i representaria el 30,8% de la població.

Gràfic 10. Evolució de la població de 65 anys i més segons diferents escenaris. Catalunya. 1981-2051

Font: Idescat, Estimacions de població i Projeccions de població 2013-2051.

En paral·lel, es produirà un procés de sobreenvelliment del col·lectiu de gent gran, és a dir, que dins dels majors de 65 anys guanyaran pes els trams d'edat més avançada. L'any 2013 la població major de 85 anys representa el 14,9% de la població major de 65 anys. L'any 2031 aquest percentatge seria del 17,1% i l'any 2051 seria del 22,1%. En termes absoluts, l'envelliment serà especialment visible en el nombre de majors de 85 anys, que passarà dels 195.000 habitants el 2013 als 541.000 el 2051, més de dues vegades i mitja el valor actual. En particular, en les properes dècades es produirà una eclosió de la població nonagenària i centenària.

El col·lectiu de la població de 65 anys i més es caracteritza per la seva feminització, és a dir, per la presència de més dones que homes en una mateixa edat. Aquesta característica continuarà existint, però la seva intensitat es moderarà, ja que com a conseqüència de la millora de l'esperança de vida també més homes arribaran a edats avançades. L'any 2013, per cada 100 homes majors de 65 anys vivien a Catalunya 135 dones de la mateixa edat. Aquesta proporció disminuirà fins a 127 dones l'any 2031 i 123 dones l'any 2051. La feminització és més notable entre els majors de 85 anys. L'any 2013, per cada 100 homes majors de 85 anys hi havia a Catalunya 218 dones de la mateixa edat. Aquesta proporció disminuirà fins a 181 dones l'any 2031 i 166 dones l'any 2051.

Taula 12. Evolució de la composició de la població de 65 anys i més a 1 de gener segons diferents escenaris. Catalunya. 1981-2051

	1981	1991	2001	2011	2013	2021	2031	2041	2051
Mitjà									
població 65 anys i més (milers)	653	864	1.086	1.259	1.304	1.485	1.811	2.220	2.450
% població total	11,0	14,2	17,4	16,8	17,4	20,2	23,9	28,4	30,8
% 65-74	62,9	59,0	56,2	48,1	47,8	49,7	49,1	47,5	41,2
% 75-84	31,1	32,5	33,5	37,7	37,2	32,6	33,8	33,8	36,7
% 85-94	5,8	8,1	9,7	13,1	13,9	15,9	14,7	15,9	18,5
% 95+	0,2	0,4	0,6	1,0	1,0	1,7	2,4	2,8	3,6
dones per cada 100 homes 65+	150	145	140	136	135	131	127	123	123
dones per cada 100 homes 85+	226	230	235	222	218	200	181	173	166
Baix									
població 65 anys i més (milers)	653	864	1.086	1.259	1.304	1.458	1.728	2.031	2.102
% població total	11,0	14,2	17,4	16,8	17,4	20,8	25,5	31,0	33,9
% 65-74	62,9	59,0	56,2	48,1	47,8	49,9	49,3	47,7	40,9
% 75-84	31,1	32,5	33,5	37,7	37,2	32,8	34,0	34,3	37,8
% 85-94	5,8	8,1	9,7	13,1	13,9	15,8	14,5	15,6	18,3
% 95+	0,2	0,4	0,6	1,0	1,0	1,6	2,2	2,4	3,0
dones per cada 100 homes 65+	150	145	140	136	135	131	127	123	125
dones per cada 100 homes 85+	226	230	235	222	218	199	182	175	169
Alt									
població 65 anys i més (milers)	653	864	1.086	1.259	1.304	1.510	1.888	2.398	2.792
% població total	11,0	14,2	17,4	16,8	17,4	19,7	22,8	26,6	28,9
% 65-74	62,9	59,0	56,2	48,1	47,8	49,6	48,8	47,1	40,9
% 75-84	31,1	32,5	33,5	37,7	37,2	32,6	33,5	33,4	35,8
% 85-94	5,8	8,1	9,7	13,1	13,9	16,0	15,0	16,3	18,9
% 95+	0,2	0,4	0,6	1,0	1,0	1,8	2,7	3,2	4,3
dones per cada 100 homes 65+	150	145	140	136	135	131	126	120	118
dones per cada 100 homes 85+	226	230	235	222	218	199	179	168	157

Font: Idescat, Estimacions de població i Projeccions de població 2013-2051.

3.4. La distribució territorial de la població

La població de Catalunya ha registrat durant el primer decenni del segle XXI un creixement històricament molt intens: la població ha augmentat en 1,3 milions de persones entre els anys 2000 i 2013, xifra que equival a un creixement del 21,1% de la seva població. El creixement ha estat de gran magnitud arreu de tot el territori: en els àmbits del Penedès, les Comarques Gironines i el Camp de Tarragona ha estat superior al 35% de la població; en l'àmbit Metropolità, Ponent, les Terres de l'Ebre, l'Alt Pirineu i Aran i les Comarques Centrals el creixement ha estat d'una magnitud del 20% de la població. Dins de l'àmbit Metropolità el creixement ha estat desigual: Barcelona ciutat i la resta de la comarca del Barcelonès han crescut per sota del 10%, mentre que el conjunt de la resta metropolitana ha crescut un 24%. Un creixement de la població que ha estat inferior a la comarca del Barcelonès que a la resta de Catalunya comporta una major redistribució de la població pel territori. Si l'any 2000 al Barcelonès hi vivia el 33,3% de la població de Catalunya, l'any 2013 aquest percentatge és del 29,6%.

La tendència de creixement prevista per l'escenari mitjà a curt i mitjà termini és totalment oposada a

l'observada al primer decenni del segle XXI. El descens de la natalitat i especialment un saldo migratori que es preveu que continuï sent de signe negatiu a curt termini marcaran l'evolució de la població en tots els territoris. A curt termini, l'any 2018 es preveu que tots els àmbits territorials hagin perdut població respecte de l'any 2013, excepte el Penedès. Com es veurà més endavant, el creixement migratori serà de signe negatiu a curt termini en tots els àmbits territorials, i només al Penedès el saldo natural positiu podrà compensar el saldo migratori negatiu.

En l'horitzó 2026 només el Penedès, Barcelona ciutat i l'àmbit de Ponent tindrien una xifra de població superior a la de l'any 2013. La resta d'àmbits no aconseguirien recuperar el 2026 la xifra de població registrada el 2013, i les Terres de l'Ebre i l'Alt Pirineu i Aran registraran les pèrdues de població més importants en termes relatius. La ciutat de Barcelona perdria població a curt termini i passaria dels actuals 1,60 milions d'habitants fins als 1,56 milions el 2018, tot i que a mitjà termini es recuperaria i superaria la xifra d'1,61 milions d'habitants el 2026.

Taula 13. Població i creixement dels àmbits del Pla Territorial i Catalunya. Escenari mitjà. 2000-2026

	Població a 1 de gener				Creixement (absolut)		Creixement (%)	
	2000	2013	2018	2026	2000-2012	2013-2025	2000-2012	2013-2025
Metropolità	4.095.726	4.745.930	4.652.659	4.742.440	650.204	-3.490	15,9	-0,1
Barcelona ciutat	1.463.205	1.596.824	1.559.269	1.611.214	133.619	14.390	9,1	0,9
resta Barcelonès	595.258	620.241	602.351	618.279	24.983	-1.962	4,2	-0,3
resta Metropolità	2.037.263	2.528.865	2.491.039	2.512.947	491.602	-15.918	24,1	-0,6
Comarques Gironines	536.201	733.658	712.881	724.734	197.457	-8.924	36,8	-1,2
Camp de Tarragona	380.469	515.945	504.989	513.848	135.476	-2.097	35,6	-0,4
Terres de l'Ebre	154.457	186.288	178.870	176.577	31.831	-9.711	20,6	-5,2
Ponent	294.921	362.499	358.341	364.916	67.578	2.417	22,9	0,7
Comarques Centrals	331.853	397.162	389.944	388.958	65.309	-8.204	19,7	-2,1
Alt Pirineu i Aran	61.781	74.180	70.997	70.152	12.399	-4.028	20,1	-5,4
Penedès	319.139	463.306	464.550	474.707	144.167	11.401	45,2	2,5
Catalunya	6.174.547	7.478.968	7.333.231	7.456.332	1.304.421	-22.636	21,1	-0,3

Font: Idescat, Estimacions de població i Projeccions de població 2013-2051.

Nota: Les dades dels anys 2000 i 2013 estan calculades amb la divisió del Pla territorial vigent al 2014.

La localització de la població dins de Catalunya ha variat en els últims 25 anys, ja que s'ha produït una redistribució de la població des del municipi de Barcelona i la comarca del Barcelonès cap a la resta de l'àmbit Metropolità i la resta de Catalunya. L'any 1986 la població de Barcelona representava el 28,4% de la població de Catalunya, percentatge que es va situar en el 23,7% l'any 2000 i el 21,4% l'any 2013. Aquest procés es va iniciar amb les migracions internes des del Barcelonès cap a la resta de Catalunya, i va continuar amb la recent onada de migració exterior que s'ha instal·lat per tot el territori català. El procés de redistribució o difusió territorial de la població no continuarà. S'espera que a mitjà termini, en un context de creixement poblacional negatiu o molt feble, la ciutat de Barcelona i la comarca del Barcelonès en conjunt estabilitzarien el seu pes dins de Catalunya, i la resta d'àmbits territorials deixarien de guanyar pes dins del total de Catalunya. Si el 2013 el 29,6% de la població residia al Barcelonès, el 2026 aquest percentatge seria del 29,9%.

Taula 14. Distribució de la població dels àmbits del Pla Territorial a 1 de gener. Escenari mitjà. 1986-2026

	Percentatges			
	1986	2000	2013	2026
Metropolità	68,4%	66,3%	63,5%	63,6%
Barcelona ciutat	28,4%	23,7%	21,4%	21,6%
resta Barcelonès	11,3%	9,6%	8,3%	8,3%
resta Metropolità	28,6%	33,0%	33,8%	33,7%
Comarques Gironines	8,0%	8,7%	9,8%	9,7%
Camp de Tarragona	5,6%	6,2%	6,9%	6,9%
Terres de l'Ebre	2,6%	2,5%	2,5%	2,4%
Ponent	4,9%	4,8%	4,8%	4,9%
Comarques Centrals	5,3%	5,4%	5,3%	5,2%
Alt Pirineu i Aran	1,0%	1,0%	1,0%	0,9%
Penedès	4,2%	5,2%	6,2%	6,4%
Catalunya	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Font: Idescat, Estimacions de població i Projeccions de població 2013-2051.

Nota: Les dades dels anys 1986, 2000 i 2013 estan calculades amb la divisió del Pla territorial vigent al 2014.

La tendència de disminució del creixement natural es farà palesa en tots els àmbits territorials, amb una disminució dels naixements i un augment de les defuncions. L'any 2012 el saldo ja ha estat de signe negatiu als territoris més envellits: les Terres de l'Ebre, l'Alt Pirineu i Aran i la ciutat de Barcelona. S'espera que el 2015 el saldo natural també serà negatiu a les Comarques Centrals i Ponent. A mitjà termini, tant el 2020 com el 2025, el creixement natural només serà positiu al Camp de Tarragona, que és un àmbit que té una fecunditat superior a la mitjana i l'estructura més jove. La contribució negativa del saldo natural reduirà els potencials creixements de la població en els diferents àmbits territorials.

Taula 15. Creixement natural dels àmbits del Pla Territorial i Catalunya. Escenari mitjà. 2010-2025

	Registat			Escenari mitjà			
	2010	2011	2012	2013	2015	2020	2025
Metropolità	15.335	13.767	9.374	5.780	1.089	-4.692	-4.894
Barcelona ciutat	-338	-430	-1.507	-2.846	-3.614	-4.120	-3.340
resta Barcelonès	2.411	2.217	1.572	1.282	572	-267	-311
resta Metropolità	13.262	11.980	9.309	7.344	4.131	-305	-1.243
Comarques Gironines	3.099	2.705	1.786	1.603	747	-243	-256
Camp de Tarragona	2.468	1.852	1.576	1.503	911	152	50
Terres de l'Ebre	28	-91	-334	-348	-494	-669	-668
Ponent	803	607	389	204	-193	-578	-489
Comarques Centrals	1.087	690	408	177	-300	-869	-864
Alt Pirineu i Aran	-57	-88	-186	-182	-226	-264	-242
Penedès	2.183	1.833	1.319	1.233	657	-176	-352
Catalunya	24.946	21.275	14.332	9.970	2.191	-7.339	-7.715

Font: Idescat, Moviment natural de la població i Projeccions de població 2013-2051.

Nota: Les dades dels anys 2010 al 2013 estan calculades amb la divisió del Pla territorial vigent al 2014.

El saldo migratori de Catalunya ha passat a ser negatiu els anys 2011 i 2012. A escala territorial, l'any 2012 el saldo migratori ja va ser de signe negatiu en tots els àmbits del Pla territorial. La tendència prevista a Catalunya d'augment de les emigracions i disminució de les immigracions s'espera que afecti totes les comarques. En conseqüència, en l'escenari mitjà es preveu que a curt termini el creixement migratori continuï sent de signe negatiu en tots els àmbits territorials. En canvi, a mitjà termini, s'espera que entre el 2020 i el 2025 el creixement migratori torni a ser de signe positiu en tots els àmbits territorials.

Taula 16. Creixement migratori dels àmbits del Pla Territorial i Catalunya. Escenari mitjà. 2010-2025

	Registat			Escenari mitjà			
	2010	2011	2012	2013	2015	2020	2025
Metropolità	6.478	-3.563	-32.971	-36.375	-20.807	14.511	20.503
Barcelona ciutat	-1.913	1.984	-10.876	-10.990	-4.309	9.877	11.937
resta Barcelonès	153	-4.758	-9.783	-7.650	-4.232	2.069	2.955
resta Metropolità	8.238	-789	-12.312	-17.735	-12.266	2.565	5.611
Comarques Gironines	1.678	-1.058	-4.480	-8.018	-5.074	1.489	2.541
Camp de Tarragona	727	343	-3.272	-4.999	-3.194	807	1.532
Terres de l'Ebre	96	-691	-1.840	-1.607	-1.020	299	611
Ponent	1.919	-513	-1.634	-1.438	-737	1.255	1.697
Comarques Centrals	435	-786	-2.829	-1.915	-1.217	631	1.065
Alt Pirineu i Aran	841	-772	-1.096	-658	-423	111	258
Penedès	2.689	-690	-2.640	-991	-526	1.398	1.794
Catalunya	14.863	-7.730	-50.762	-56.000	-33.000	20.500	30.000

Font: Idescat, Estimacions de població i Projeccions de població 2013-2051.

Nota: Les dades dels anys 2010 al 2013 estan calculades amb la divisió del Pla territorial vigent al 2014.

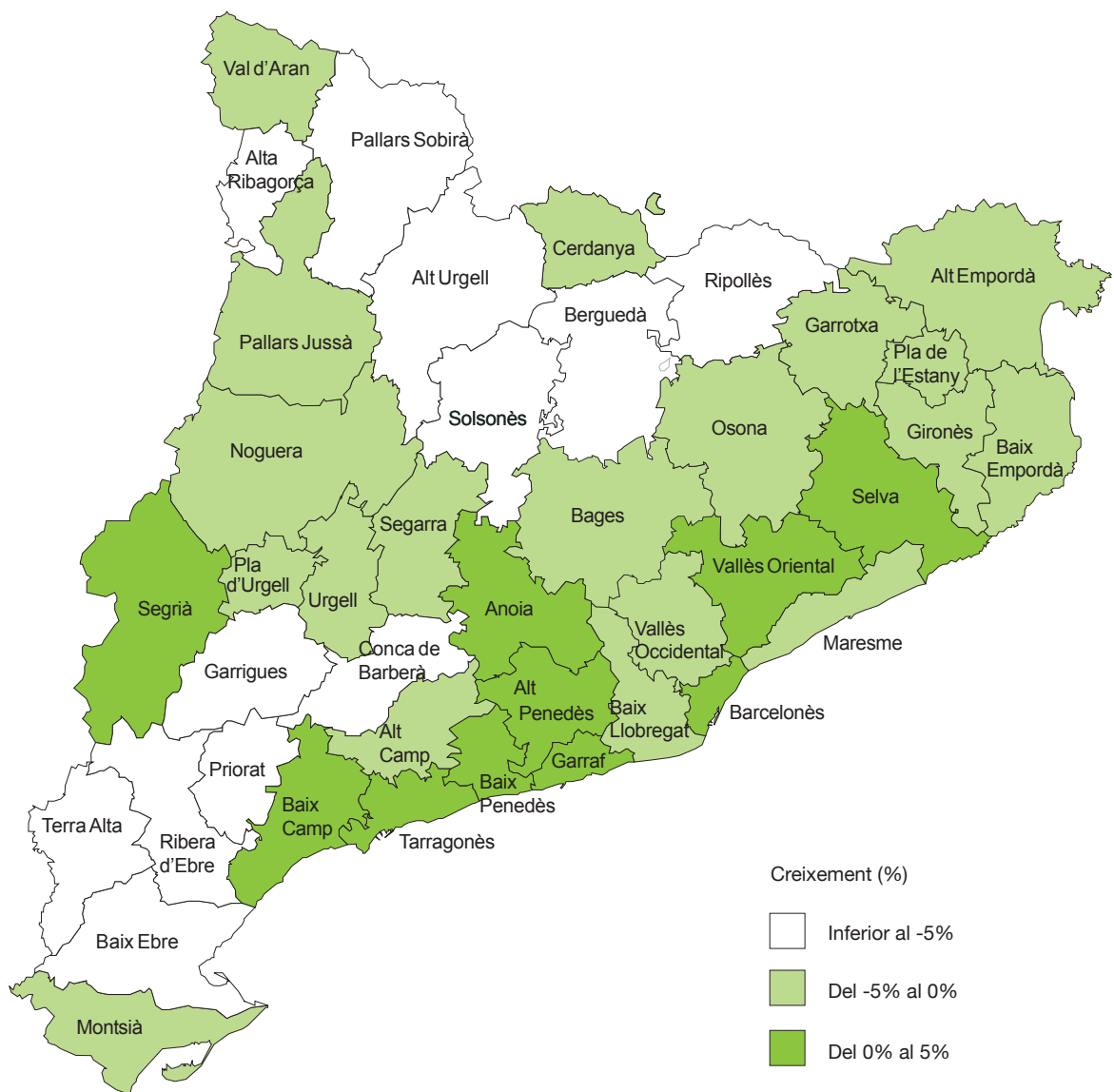
La majoria de les comarques perdran població a curt termini. Segons l'escenari mitjà, l'any 2018 només l'Alt Penedès i el Baix Penedès tindrien una població lleugerament superior a la del 2013, mentre que en les 39 comarques restants s'hauria produït una pèrdua de població. En l'horitzó 2026 només una de cada quatre comarques hauria recuperat la població del 2013. Les comarques que presentarien un major creixement en valor relatiu en el període 2013-2026 serien el Baix Penedès, el Segrià i l'Alt Penedès, seguides del Garraf, la Selva i l'Anoia, i en menor mesura el Barcelonès, el Vallès Oriental, el Baix Camp i el Tarragonès. A l'extrem oposat, les comarques de la Terra Alta, l'Alta Ribagorça i la Ribera d'Ebre serien les comarques que perdrien més població en valor relatiu en el període 2013-2025, seguides de l'Alt Urgell, el Ripollès, les Garrigues, el Pallars Sobirà i el Priorat. En conjunt, es tracta de comarques envellides allunyades de la zona metropolitana.

Taula 17. Població i creixement de les comarques i Catalunya. Escenari mitjà. 2000-2026

	Població a 1 de gener (milers)				Creixement (milers)		Creixement (%)	
	2000	2013	2018	2026	2000-2012	2013-2025	2000-2012	2013-2025
Alt Camp	34,8	44,7	43,5	43,6	9,9	-1,1	28,5	-2,4
Alt Empordà	95,7	138,3	133,4	134,8	42,5	-3,5	44,4	-2,5
Alt Penedès	76,7	105,9	106,3	108,6	29,1	2,8	38,0	2,6
Alt Urgell	18,9	21,0	19,9	19,3	2,1	-1,7	10,9	-8,0
Alta Ribagorça	3,5	4,0	3,8	3,6	0,5	-0,4	15,5	-10,1
Anoia	90,0	118,0	117,9	119,5	28,0	1,5	31,1	1,2
Bages	152,4	184,2	180,6	179,9	31,8	-4,3	20,9	-2,3
Baix Camp	143,5	191,6	188,6	191,9	48,1	0,4	33,5	0,2
Baix Ebre	65,1	80,5	77,3	76,3	15,3	-4,2	23,5	-5,2
Baix Empordà	99,2	131,6	127,0	127,9	32,4	-3,8	32,7	-2,9
Baix Llobregat	674,5	800,2	783,3	786,5	125,7	-13,7	18,6	-1,7
Baix Penedès	54,9	100,3	101,5	105,1	45,4	4,8	82,6	4,8
Barcelonès	2.058,5	2.217,1	2.161,6	2.229,5	158,6	12,4	7,7	0,6
Berguedà	37,7	40,5	39,0	38,1	2,8	-2,4	7,3	-5,8
Cerdanya	13,4	18,4	17,8	17,8	5,0	-0,7	36,9	-3,6
Conca de Barberà	18,4	20,8	20,0	19,7	2,4	-1,1	13,0	-5,2
Garraf	102,0	144,5	144,2	146,9	42,4	2,5	41,6	1,7
Garrigues	19,0	19,9	19,1	18,5	0,9	-1,4	4,5	-7,1
Garrotxa	47,0	55,2	53,8	53,8	8,2	-1,4	17,4	-2,5
Gironès	132,7	181,8	177,7	181,6	49,1	-0,2	37,0	-0,1
Maresme	340,2	433,1	426,9	431,2	92,8	-1,9	27,3	-0,4
Montsià	55,3	70,6	68,3	68,3	15,2	-2,3	27,5	-3,2
Noguera	34,5	39,5	38,3	38,1	5,0	-1,4	14,4	-3,7
Osona	125,9	153,6	151,9	152,7	27,7	-0,8	22,0	-0,5
Pallars Jussà	12,3	13,5	13,0	13,1	1,2	-0,4	9,8	-3,0
Pallars Sobirà	6,0	7,3	6,9	6,8	1,3	-0,5	20,8	-6,6
Pla d'Urgell	29,3	36,9	36,3	36,6	7,6	-0,2	26,0	-0,7
Pla de l'Estany	24,5	31,4	30,9	31,2	7,0	-0,3	28,4	-0,8
Priorat	9,1	9,7	9,3	9,2	0,6	-0,5	6,2	-5,4
Ribera d'Ebre	21,8	23,0	21,7	21,0	1,2	-2,0	5,3	-8,7
Ripollès	25,8	25,9	24,6	23,9	0,1	-2,0	0,6	-7,7
Segarra	17,7	23,0	22,4	22,7	5,2	-0,3	29,4	-1,2
Segrià	163,9	206,7	206,5	213,3	42,8	6,5	26,1	3,2
Selva	111,2	169,3	165,5	171,6	58,2	2,2	52,3	1,3
Solsonès	11,3	13,6	13,1	12,8	2,3	-0,8	20,5	-5,8
Tarragonès	174,6	249,2	243,6	249,4	74,6	0,2	42,7	0,1
Terra Alta	12,2	12,3	11,6	11,0	0,1	-1,3	1,2	-10,3
Urgell	30,4	36,6	35,7	35,8	6,1	-0,7	20,2	-2,0
Val d'Aran	7,6	10,0	9,5	9,6	2,4	-0,4	31,3	-4,0
Vallès Occidental	715,6	894,6	883,1	892,4	179,0	-2,2	25,0	-0,2
Vallès Oriental	306,9	401,0	397,8	402,8	94,1	1,9	30,6	0,5
Catalunya	6.174.547	7.478.968	7.333.231	7.456.332	1.304.421	-22.636	21,1	-0,3

Font: Idescat, Estimacions de població i Projeccions de població 2013-2051.

Mapa 1. Creixement de la població segons l'escenari mitjà. 2013-2026 (%)

Font: Idescat, Projeccions de població 2013-2051.

Les projeccions de població 2013-2051 ofereixen resultats per a les quatre províncies catalanes. Els resultats provincials s'han obtingut per agregació dels resultats comarcals, repartint la Cerdanya entre les províncies de Girona i Lleida.⁴ Les quatre províncies catalanes perdrien població a curt i mitjà termini. En l'horitzó 2026 totes les províncies tindrien una població inferior a la registrada el 2013, segons l'escenari mitjà. En termes relatius, les pèrdues de població serien més intenses en les províncies de Girona i Tarragona, que són les províncies que més han crescut durant el primer decenni del segle XXI.

⁴. Per realitzar la projecció s'ha considerat la Cerdanya separada en dues subcomarques, la part que pertany a Girona i la part que pertany a Lleida. La població projectada en cada subcomarca s'ha agregat dins la seva província corresponent

Taula 18. Població i creixement de les províncies i Catalunya. Escenari mitjà. 2000-2026

	Població a 1 de gener				Creixement (absolut)		Creixement (%)	
	2000	2013	2018	2026	2000-2012	2013-2025	2000-2012	2013-2025
Barcelona	4.680.507	5.492.507	5.392.597	5.488.234	812.000	-4.273	17,3	-0,1
Girona	546.755	748.386	726.928	738.533	201.631	-9.853	36,9	-1,3
Lleida	357.413	435.522	428.370	434.050	78.109	-1.472	21,9	-0,3
Tarragona	589.872	802.553	785.336	795.515	212.681	-7.038	36,1	-0,9
Catalunya	6.174.547	7.478.968	7.333.231	7.456.332	1.304.421	-22.636	21,1	-0,3

Font: Idescat, Estimacions de població i Projeccions de població 2013-2051.

Nota: Valors provincials dels anys 2013 i posteriors obtinguts per agregació de comarques

Els escenaris baix i alt ofereixen resultats territorials alternatius. En l'escenari baix, que per al període 2013-2026 suposa una pèrdua de població de 589.000 persones en el conjunt de Catalunya, tots els àmbits territorials perdrien població a mitjà termini. La hipòtesi general és que una part considerable dels migrants que van arribar a Catalunya durant el període 2000-2013 podrien marxar. Les pèrdues de població serien més intenses en termes relatius a les Terres de l'Ebre i l'Alt Pirineu i Aran, que podrien perdre prop del 12% de la seva població. En aquestes comarques, la disminució de població és més intensa pel seu caràcter envellit i el seu saldo natural negatiu. Les Comarques Gironines i el Camp de Tarragona, àmbits que van créixer molt durant el període 2000-2012, serien els altres àmbits que perdrien més població en termes relatius, al voltant del 9% i 8% respectivament. En canvi, el Penedès seria l'àmbit que perdria menys població, de l'ordre del 4%. A Barcelona ciutat i la resta de la comarca del Barcelonès les pèrdues de població en valors absoluts podrien ser superiors als guanys registrats en el període 2000-2012, de manera que la població el 2026 seria inferior a la població de l'any 2000.

En l'escenari alt, que per al període 2013-2025 suposa un guany de població de 461.000 persones en el conjunt de Catalunya, tots els àmbits territorials guanyarien població a mitjà termini. La hipòtesi general és que en un context de migració positiva la migració es repartiria per tots els territoris, contribuint al seu creixement demogràfic. En termes relatius, no s'han suposat grans diferències entre els diversos àmbits, que presentarien increments de població entre el 4% i el 9%. Els creixements més moderats es produirien en els àmbits de l'Alt Pirineu i Aran, les Terres de l'Ebre i les Comarques Centrals. Barcelona ciutat i la resta de la comarca del Barcelonès tindrien creixements relatius inferiors a la mitjana de Catalunya. Els creixements més alts es produirien al Penedès, Ponent i el Camp de Tarragona. Les Comarques Gironines i la resta de l'àmbit Metropolità tindrien creixements relatius lleugerament superiors a la mitjana de Catalunya.

Taula 19. Població i creixement dels àmbits del Pla Territorial i Catalunya segons diferents escenaris. 2000-2026

	Població a 1 de gener							
	2000	2013	2026					
			baix	mitjà	alt			
Metropolità	4.095.726	4.745.930	4.370.277	4.742.440	5.022.743			
Barcelona ciutat	1.463.205	1.596.824	1.458.551	1.611.214	1.678.363			
resta Barcelonès	595.258	620.241	561.877	618.279	647.818			
resta Metropolità	2.037.263	2.528.865	2.349.849	2.512.947	2.696.562			
Comarques Gironines	536.201	733.658	665.357	724.734	783.745			
Camp de Tarragona	380.469	515.945	474.051	513.848	553.764			
Terres de l'Ebre	154.457	186.288	163.817	176.577	194.362			
Ponent	294.921	362.499	338.656	364.916	389.204			
Comarques Centrals	331.853	397.162	367.583	388.958	414.287			
Alt Pirineu i Aran	61.781	74.180	64.532	70.152	77.145			
Penedès	319.139	463.306	445.391	474.707	504.833			
Catalunya	6.174.547	7.478.968	6.889.664	7.456.332	7.940.083			
	Creixement (absolut)				Creixement (%)			
	2000-2012	2013-2025			2000-2012	2013-2025		
		baix	mitjà	alt		baix	mitjà	alt
Metropolità	650.204	-375.653	-3.490	276.813	15,9	-7,9	-0,1	5,8
Barcelona ciutat	133.619	-138.273	14.390	81.539	9,1	-8,7	0,9	5,1
resta Barcelonès	24.983	-58.364	-1.962	27.577	4,2	-9,4	-0,3	4,4
resta Metropolità	491.602	-179.016	-15.918	167.697	24,1	-7,1	-0,6	6,6
Comarques Gironines	197.457	-68.301	-8.924	50.087	36,8	-9,3	-1,2	6,8
Camp de Tarragona	135.476	-41.894	-2.097	37.819	35,6	-8,1	-0,4	7,3
Terres de l'Ebre	31.831	-22.471	-9.711	8.074	20,6	-12,1	-5,2	4,3
Ponent	67.578	-23.843	2.417	26.705	22,9	-6,6	0,7	7,4
Comarques Centrals	65.309	-29.579	-8.204	17.125	19,7	-7,4	-2,1	4,3
Alt Pirineu i Aran	12.399	-9.648	-4.028	2.965	20,1	-13,0	-5,4	4,0
Penedès	144.167	-17.915	11.401	41.527	45,2	-3,9	2,5	9,0
Catalunya	1.304.421	-589.304	-22.636	461.115	21,1	-7,9	-0,3	6,2

Font: Idescat, Estimacions de població i Projeccions de població 2013-2051.

Nota: Les dades dels anys 2000 i 2013 estan calculades amb la divisió del Pla territorial vigent al 2014.

4. Les hipòtesis de projecció

Per elaborar les projeccions de població s'ha utilitzat el mètode dels components, que és el que utilitzen la majoria d'oficines estadístiques que fan projeccions de població. Aquest mètode consisteix a afegir anualment a la piràmide de partida els components del creixement demogràfic: els fluxos de creixement natural (naixements i defuncions) i els fluxos de migració (immigració i emigració). Amb aquesta finalitat es projecten, en primer lloc, els indicadors resum (fills per dona, esperança de vida, saldo migratori) i després es passa d'aquests indicadors a esdeveniments (naixements, defuncions i migracions), per a cada sexe i per a cadascuna de les edats (excepte els naixements, que s'inclouen tots al grup de 0 anys). Per executar la projecció, s'ha utilitzat un aplicació que implementa el model multiregional de projecció. L'aplicació ha estat desenvolupada ad hoc pel Centre d'Estudis Demogràfics per encàrrec de l'Idescat.

Les hipòtesis d'evolució futura dels components del creixement demogràfic que s'han establert per a les projeccions de població 2013-2051 es mostren a la taula 3. S'han considerat tres hipòtesis per a la fecunditat (baixa, mitjana i alta), tres hipòtesis per a l'esperança de vida (baixa, mitjana i alta) i tres hipòtesis per a la migració (baixa, mitjana i alta).

Pel que fa a la caracterització dels escenaris (o la forma de combinar les hipòtesis), les actuals projeccions 2013-2051 mantenen el criteri utilitzat en les anteriors projeccions de població (base 2008), ja que els escenaris són el resultat de combinar components del mateix nivell.

L'escenari mitjà suposa una combinació de fecunditat mitjana, esperança de vida mitjana i migració mitjana (amb la resta d'Espanya i amb l'estranger). Aquest escenari pretén reflectir l'evolució que es considera més probable del creixement i l'estructura demogràfica a Catalunya, d'acord amb les dades recents. L'escenari mitjà es considera com l'escenari de referència.

L'escenari baix inclou una migració baixa (amb la resta d'Espanya i amb l'estranger), una fecunditat baixa i una esperança de vida baixa. Aquest escenari comporta menor creixement i més envelliment de l'estructura demogràfica que els escenaris mitjà i alt. L'escenari baix permet avaluar els nivells de població mínima que Catalunya podria presentar en el futur.

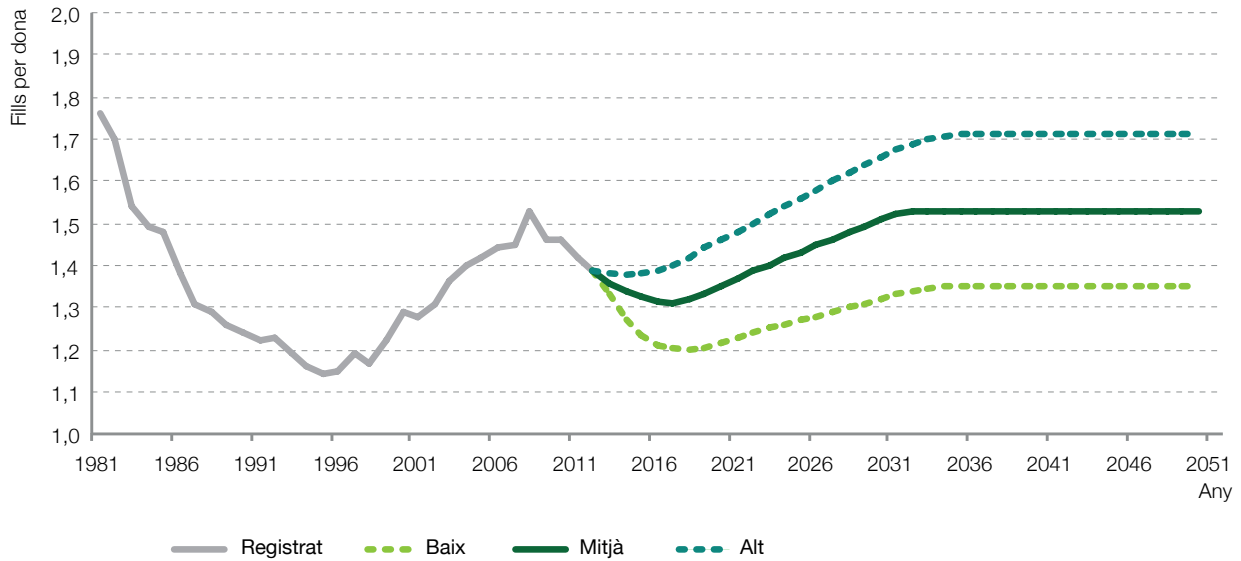
En l'escenari alt es combinen fecunditat alta, esperança de vida alta amb migració alta (amb la resta d'Espanya i amb l'estranger). Aquest escenari reflecteix la població que resultaria si els fluxos migratoris exteriors fossin persistentment alts i els nivells de fecunditat augmentessin substantivament respecte als actuals. L'escenari alt permet avaluar els nivells de població màxima que Catalunya podria presentar en el futur. En termes d'estructura, aquest és l'escenari menys envellit dels tres considerats.

4.1. La fecunditat

La fecunditat de la població catalana va registrar mínims històrics en la darrera dècada del segle XX: l'indicador conjuntural de fecunditat va passar de 2,72 a 1,14 fills per dona entre el 1975 i el 1995. Des de mitjan dels anys noranta la fecunditat ha anat creixent i ha arribat a assolir un valor màxim d'1,54 fills per dona l'any 2008, en paral·lel amb l'alta immigració del primer decenni del segle XXI. A partir de l'any 2008, la fecunditat està baixant i l'any 2012 se situa en 1,39 fills per dona.

L'Idescat ha elaborat tres hipòtesis de fecunditat, amb evolucions que s'estabilitzen a partir de l'any 2030. La hipòtesi baixa suposa una fecunditat persistentment baixa: el nombre mitjà de fills podria baixar fins a 1,20 i posteriorment situar-se al voltant d'1,35 fills per dona, valor lleugerament inferior a l'actual. La hipòtesi mitjana suposa una disminució de la fecunditat fins a 1,31 fills per dona seguida d'una tendència de creixement moderat de la fecunditat, que s'estabilitza en valors 1,53 fills per dona, valors que són semblants al màxim registrat l'any 2008. La hipòtesi alta suposa que l'indicador creixerà fins atènyer nivells d'1,71 fills per dona, valors no observats a Catalunya des de l'inici dels anys vuitanta del segle passat.

Gràfic 11. Evolució de l'indicador conjuntural de fecunditat segons diferents escenaris. Catalunya. 1981-2050

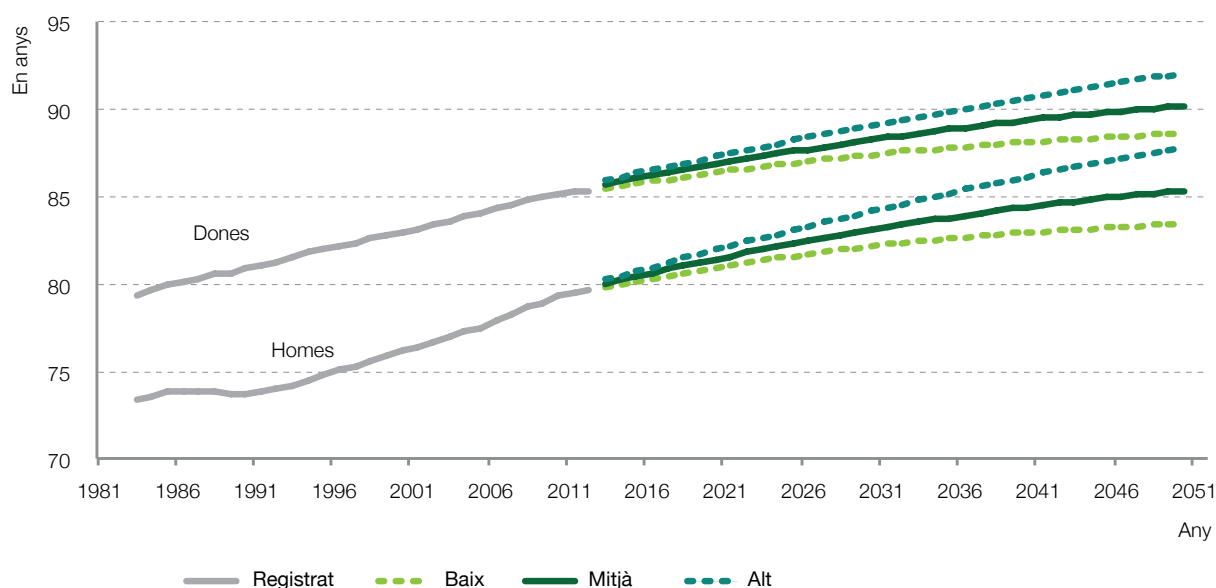
Font: Idescat, Moviment natural de la població i Projeccions de població 2013-2051.

4.2. La mortalitat

L'any 2012 l'esperança de vida ha assolit 79,8 anys per als homes i 85,4 anys per a les dones. D'ençà del darrer quart del segle XX, l'evolució de l'expectativa de vida de la població de Catalunya ha estat extraordinàriament favorable. Entre el 1983 i el 2012 s'ha registrat un augment de la vida mitjana de 6,4 anys per als homes i de 6,1 anys per a les dones, que expressat en altres termes equival a un guany d'esperança de vida de 2,2 anys per dècada en els homes i 2,1 anys per dècada en les dones.

L'Idescat ha establert tres hipòtesis de mortalitat que preveuen una continuació de la tendència d'augment de l'esperança de vida, amb major o menor intensitat. D'acord amb l'evolució de la hipòtesi mitjana, en l'horitzó 2025 l'esperança de vida podria situar-se en 82,3 anys per als homes i en 87,6 anys per a les dones. Al final del període de projecció, el 2050, els homes podrien tenir una esperança de vida de 85,3 anys i les dones de 90,2 anys, cosa que suposa una lleugera disminució de les diferències actuals en la vida mitjana entre homes i dones, de 5,6 anys el 2012 a 4,9 el 2050 (taula 3).

Gràfic 12. Evolució de l'esperança de vida en néixer segons sexe segons diferents escenaris. Catalunya. 1983-2050

Font: Idescat, Moviment natural de la població i Projeccions de població 2013-2051.

4.3. Les migracions

En la primera dècada del segle XXI Catalunya ha tingut un creixement migratori molt important, quantitativament tant o més alt que el registrat durant els anys seixanta del segle passat. Si bé al segle passat el gran flux migratori provenia de la resta d'Espanya, en aquest segle XXI el gran flux migratori provenia de l'estranger. Durant el segle XXI el volum de fluxos migratoris entre Catalunya i l'estranger és molt superior al volum de fluxos migratoris entre Catalunya i la resta d'Espanya.

En les projeccions de població de Catalunya s'ha considerat la migració de Catalunya en relació amb dos territoris: amb la resta d'Espanya i amb l'estranger. Per a cadascun d'aquests dos àmbits s'han elaborat tres hipòtesis d'evolució futura de la migració: baixa, mitjana i alta. La combinació de les hipòtesis de migració de la resta d'Espanya amb les hipòtesis sobre migració amb l'estranger dóna com a resultat tres nivells de saldo migratori total: baix, mitjà i alt. Cadascuna de les hipòtesis inclou la projecció de fluxos d'entrada (immigracions) i fluxos de sortida (emigracions) entre Catalunya i els dos territoris considerats (la resta d'Espanya i l'estranger). En tots els casos, les hipòtesis de migració s'han mantingut fixes durant tot el període 2025-2050.

En les projeccions de població de les comarques s'ha considerat, a més, un tercer flux migratori, que és la migració dins de Catalunya. Per a aquest component també s'han elaborat tres hipòtesis d'evolució: baixa, mitjana i alta. A més, per a la projecció comarcal cal determinar com es distribueixen territorialment les migracions que tenen origen o destinació a l'estranger i a la resta d'Espanya.

4.3.1. Migració amb l'estranger

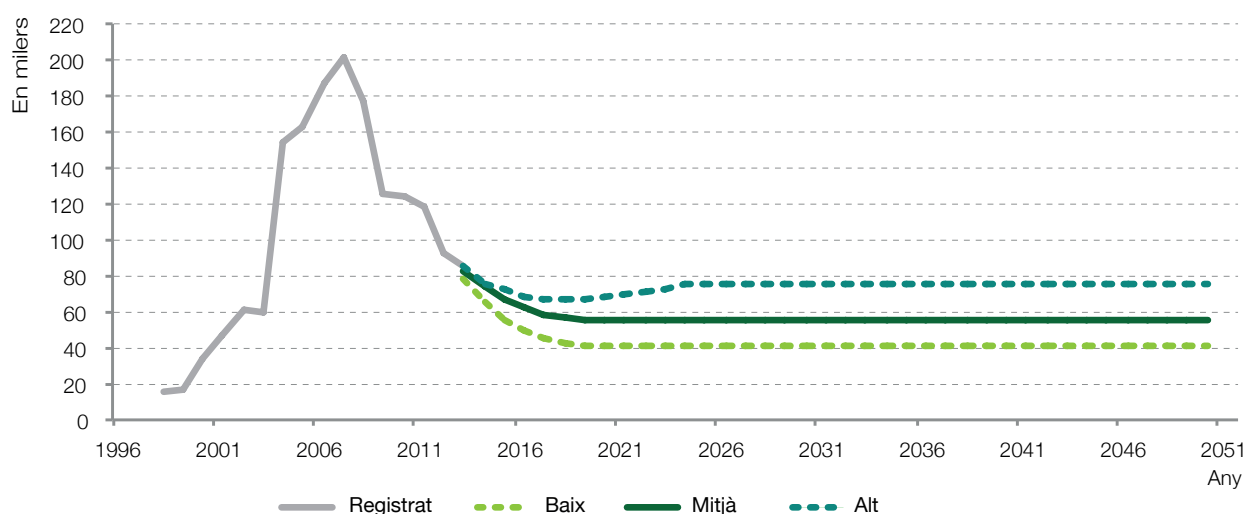
Els fluxos migratoris d'entrada i de sortida amb l'estranger són de difícil quantificació. Durant anys la font utilitzada per a la mesura d'aquests fluxos ha estat l'Estadística de variacions residencials (EVR). La intensificació dels fluxos de migració exterior no ha estat prou ben recollida per l'EVR. Al llarg dels primers anys del segle XXI, algunes immigracions exteriors eren incorporades als padrons municipals com altes per omissió i no es reflectien a l'EVR. Anys més tard, el subregistre es va traslladar a les emigracions exteriors, que no es registraven al padró. Aquest problema es va solucionar parcialment amb la introducció del procediment de

caducitat padronal per als estrangers no comunitaris sense permís de residència, però el subregistre de les emigracions a l'estranger continua existint, ja que ara afecta també els estrangers comunitaris i els espanyols. Un altre problema és l'existència d'un sobregistre de fluxos amb l'estranger, atès que en alguns casos es produeix una migració de sortida i una d'entrada que en realitat reflecteixen una situació administrativa (padronal) però no un flux migratori real.

Quan cada 10 anys es revisen les sèries d'estimacions de població per comparar-les amb els censos de població, s'observen incoherències entre les xifres definitives de població i les xifres de migracions registrades. Com a pas previ a la construcció de les hipòtesis de migració exterior d'aquestes projeccions de població s'ha procedit a elaborar una sèrie històrica revisada dels fluxos d'immigració i emigració de Catalunya amb l'estranger, coherent amb la sèrie d'estimacions intercensals de població 1981-2011. La sèrie revisada es compon de fluxos d'immigració i emigració, i el saldo migratori resultant té una alta fiabilitat per la seva coherència amb la sèrie d'estimacions intercensals.

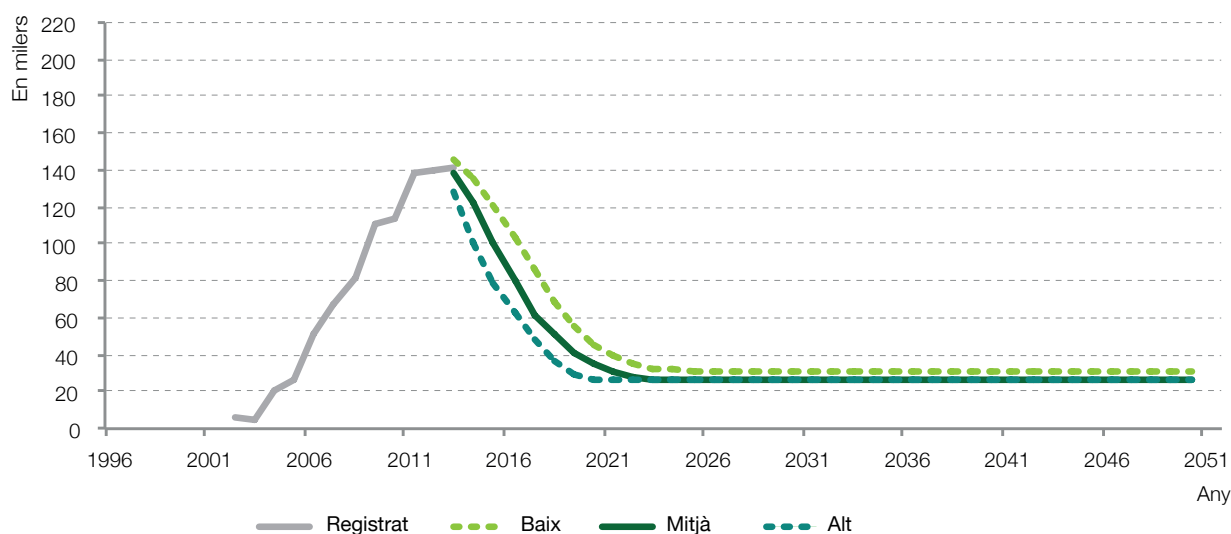
La migració amb l'estranger ha patit un creixement molt significatiu durant la primera dècada del segle XXI. S'estima que la immigració ha crescut lentament fins a l'any 2003 i intensament en el període 2004-2007, i ha començat a disminuir progressivament a partir de l'any 2008. En els escenaris baix i mitjà s'estima que la immigració amb l'estranger continuarà disminuint a curt i mitjà termini. Només en l'escenari alt es considera que la immigració amb l'estranger podria estabilitzar-se a mitjà termini, tot i registrar un descens a curt termini. Quant a l'emigració a l'estranger, s'estima que ha crescut progressivament, i el valor assolit el 2012 és el màxim observat en les darreres dècades. En l'escenari baix es considera que els valors de l'emigració exterior es mantindrien semblants als actuals a curt termini, amb un eventual increment a molt curt termini, i disminuirien progressivament a mitjà termini. En els escenaris mitjà i alt se suposa que l'emigració exterior disminuirà progressivament tant a curt com a mitjà termini. La combinació dels diferents ritmes de creixement o decreixement de la immigració i l'emigració produeix tres escenaris migratoris clarament diferenciats.

Gràfic 13. Evolució de la immigració de l'estranger segons diferents escenaris. Catalunya. 1998-2050

Font: Idescat, Estimacions de població i Projeccions de població 2013-2051.

Gràfic 14. Evolució de l'emigració a l'estranger segons diferents escenaris. Catalunya. 1998-2050

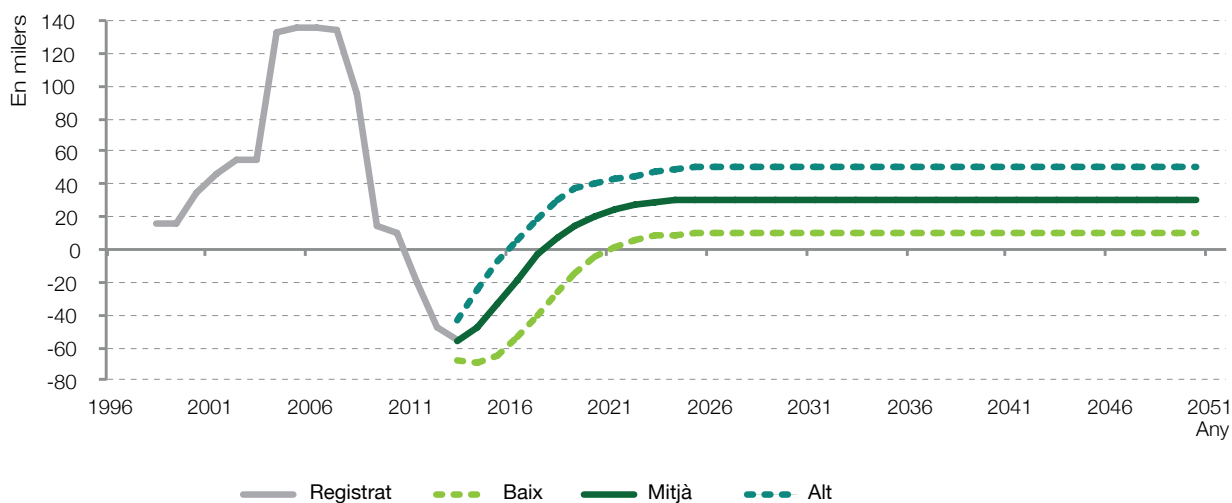
Font: Idescat, Estimacions de població i Projeccions de població 2013-2051.

La hipòtesi baixa estableix un saldo migratori exterior al voltant de -70.000 migrants anuals durant el període 2013-2015. El saldo es va moderant, però resulta negatiu fins al 2020. La migració s'estabilitza en un saldo de 10.000 migrants nets anuals a partir del 2025. En termes de decennis, el saldo migratori negatiu del període 2011-2020 amb l'exterior equival al 36% del saldo migratori positiu amb l'exterior del període 2001-2010.

La hipòtesi mitjana estableix un saldo migratori exterior al voltant de -52.000 migrants anuals durant el període 2013-2014. El saldo es va moderant, però resulta negatiu fins al 2017. La migració s'estabilitza en un saldo de 30.000 migrants nets anuals a partir del 2025. En termes de decennis, el saldo migratori negatiu del període 2011-2020 amb l'exterior equival al 16% del saldo migratori positiu amb l'exterior del període 2001-2010.

La hipòtesi alta estableix un saldo migratori exterior mínim de -44.000 migrants el 2013, amb una recuperació ràpida, de manera que el saldo resulta negatiu només fins al 2015. La migració s'estabilitza en un saldo de 50.000 migrants nets anuals a partir del 2025. En termes de decennis, a diferència dels altres escenaris, el saldo migratori 2011-2020 amb l'exterior resulta lleugerament positiu.

Gràfic 15. Evolució del saldo migratori amb l'estranger segons diferents escenaris.
Catalunya. 1998-2051

Font: Idescat, Estimacions de població i Projeccions de població 2013-2051.

Pel que fa a la distribució territorial dels moviments migratoris amb l'estranger, com a norma general s'aplica el patró territorial observat durant el quinquenni 2008-2012, tot i que es fan algunes modificacions. Així, l'assignació de les entrades de l'estranger s'efectua seguint la distribució observada en el període 2008-2012, mentre que la distribució de les sortides a l'estranger s'efectua segons la propensió a migrar dels diferents territoris en relació amb la propensió mitjana de Catalunya. En el quinquenni 2008-2012 el municipi de Barcelona i la comarca del Barcelonès en general han mostrat una propensió emigratòria cap a l'estranger superior a la mitjana de Catalunya. A les Comarques Gironines la propensió coincideix amb la mitjana de Catalunya, mentre que a la resta d'àmbits territorials la propensió és inferior a la mitjana catalana.

En els escenaris baix i mitjà s'ha modificat la propensió a emigrar a l'estranger de la manera següent: a Barcelona s'ha reduït la propensió a emigrar a l'estranger, mentre que a la resta de l'àmbit Metropolità, a les Comarques Gironines i al Camp de Tarragona s'ha augmentat la propensió a emigrar a l'estranger, sempre parlant en termes comparatius respecte a la mitjana de Catalunya. A la resta de territoris s'ha mantingut la propensió observada al període 2008-2012. Les diferències entre les propensió emigratòries dels diferents territoris s'han mantingut constants durant tot el període de projecció. En l'escenari alt, en canvi, s'ha fet que les propensió emigratòries dels diferents escenaris siguin inicialment com en l'escenari baix i mitjà, i que evolucionin progressivament fins a recuperar l'any 2025 els valors mitjans que presentaven al llarg del període 2008-2012.

4.3.2. Migració amb la resta d'Espanya

Els fluxos migratoris entre Catalunya i la resta d'Espanya han augmentat durant el primer decenni del segle XXI. L'augment s'ha produït en paral·lel amb l'augment de la mobilitat amb l'estranger, i en bona part correspon a migrants provinents de l'estranger que posteriorment fan una segona migració dins d'Espanya. Per aquesta raó, paral·lelament a la disminució de les immigracions provinents de l'estranger, el volum de migracions entre Catalunya i la resta d'Espanya està disminuint lleugerament des de l'any 2008. El volum dels fluxos migratoris entre Catalunya i Espanya ha oscil·lat en el darrer decenni entre els 44.000 i els 60.000 immigrants anuals, i entre els 42.000 i els 71.000 emigrants anuals. El saldo migratori de Catalunya amb la resta d'Espanya ha oscil·lat en els darrers 15 anys, amb un valor màxim d'aproximadament 2.000 migrants nets i un valor mínim d'aproximadament -12.000 migrants nets.

En les tres hipòtesis de migració s'ha suposat que el volum dels fluxos de migració amb la resta d'Espanya disminuirà progressivament a curt i mitjà termini, com a resultat de la transició de les generacions plenes a edats de menor migració i la incorporació a edats migratòries de les generacions buides. A partir de l'any

2025, els fluxos migratoris es mantenen constants. En l'escenari baix s'ha projectat un saldo migratori de -8.000 migrants nets anuals, resultat de 40.000 immigracions i 48.000 emigracions. En l'escenari mitjà s'ha suposat un saldo migratori nul cada any, resultat de 45.000 immigracions i 45.000 emigracions. En l'escenari alt s'ha suposat un saldo migratori de 8.000 migrants nets anuals, resultat de 48.000 immigracions i 40.000 emigracions.

4.3.3. Migració interna de Catalunya

En els darrers 10 anys s'ha registrat un auge dels canvis de residència entre els municipis de Catalunya. Aquests canvis residencials han esdevingut, juntament amb la migració exterior, el factor principal de canvi demogràfic de moltes poblacions comarcals. L'EVR ha comptabilitzat al voltant de 2,65 milions de migracions amb origen i destinació als municipis de Catalunya en el decenni 2003-2012, és a dir, una mitjana de 265.000 migracions anuals. Les dades indiquen que els anys 2005-2007 van ser els que van tenir una xifra més alta de moviments amb origen i destinació dins de Catalunya, mentre que els anys posteriors es produeix una tendència de disminució, però en tot cas amb valors encara superiors de mitjana anual als del període anterior al 2003.

En termes territorials, hi ha una diferència de tendència entre el quinquenni 2003-2007 i el quinquenni 2008-2012. El període 2003-2007 es va caracteritzar per una mobilitat molt alta des de la comarca del Barcelonès, i el municipi de Barcelona en particular, cap a la resta de Catalunya. Com a resultat, la comarca del Barcelonès va tenir un saldo migratori interior net de -154.000 habitants, que es van traslladar principalment cap a l'àmbit Metropolità i el Penedès.⁵ Les Comarques Centrals, les Comarques Gironines i el Camp de Tarragona també van registrar importants saldos migratoris nets. En canvi, durant el quinquenni 2008-2012 el saldo migratori interior del Barcelonès es va reduir a -49.000 migrants. L'àmbit Metropolità i el Penedès van ser els àmbits que en van resultar beneficiats amb saldos migratoris positius, tot i que en menor mesura que en el quinquenni anterior. En canvi, les Comarques Centrals, les Comarques Gironines i el Camp de Tarragona van registrar saldos migratoris interns molt moderats en el període 2008-2012. Els àmbits més llunyans respecte del Barcelonès, com són Ponent, les Terres de l'Ebre i l'Alt Pirineu i Aran, fins i tot van registrar en aquest quinquenni saldos migratoris interiors lleugerament negatius.

Les hipòtesis de projecció de la migració interna suposen una reducció de les migracions entre els municipis de Catalunya per al quinquenni 2013-2017. Posteriorment a aquesta reducció, en els escenaris baix i mitjà el volum de migracions interiors es manté estable per al període 2018-2025. En l'escenari alt, que té més població per al total de Catalunya, es produeix un increment progressiu de les migracions del Barcelonès a la resta de Catalunya a partir del 2018.

El municipi de Barcelona ha registrat intensos saldos migratoris interiors de signe negatiu de fins a -30.000 migrants nets anuals, que a partir del 2009 s'han moderat notablement fins a nivells al voltant de -5.000 migrants nets anuals. En els escenaris baix i mitjà es preveu que els saldos migratoris interiors de Barcelona continuïn en valors negatius molt moderats, semblants als del darrer quinquenni observat. En l'escenari alt, que es caracteritza per una recuperació i fins i tot un increment de la població de Catalunya a mitjà termini, es preveu que el saldo migratori interior de Barcelona disminuirà de nou fins a valors de -15.000 migrants nets anuals.

L'evolució registrada i projectada de la resta de la comarca del Barcelonès és la mateixa que la de Barcelona ciutat. Els saldos migratoris de fins -10.000 migrants nets anuals s'han moderat en el darrer quinquenni, i s'han situat al voltant dels -3.000 migrants nets anuals. En els escenaris baix i mitjà es preveu que els saldos migratoris interiors de la resta del Barcelonès continuïn en valors negatius molt moderats. En l'escenari alt el saldo migratori interior es mantindria moderadament negatiu en el primer quinquenni projectat i posteriorment evolucionaria fins als -5.000 migrants nets anuals.

El saldo migratori interior de la resta de l'àmbit Metropolità ha disminuït progressivament en els darrers 10 anys, i ha passat de 15.000 migrants nets anuals l'any 2000 a 6.000 migrants nets anuals l'any 2012. En els escenaris baix i mitjà es preveu que el saldo migratori interior continuï disminuint, conservant sempre els valors positius. En l'escenari alt es preveu una disminució a curt termini, amb una posterior recuperació progressiva fins a valors de 12.000 migrants nets el 2025.

⁵. En aquest context, el Penedès inclou les comarques del Garraf, l'Anoia, l'Alt Penedès i el Baix Penedès.

Els àmbits del Penedès, les Comarques Centrals, les Comarques Gironines i el Camp de Tarragona mostren un comportament semblant entre ells. El saldo migratori interior va assolir el valor màxim entre el 2004 i el 2006, i posteriorment va decreixer fins a valors molt moderats i propers a 0. En els escenaris baix i mitjà se suposa que el saldo migratori interior continuarà sent molt moderat durant tot el període de projecció. En l'escenari alt se suposa que, a partir del 2018, el saldo migratori interior creixerà a causa de l'efecte de l'existència de major població al Barcelonès.

Els àmbits de Ponent, les Terres de l'Ebre i l'Alt Pirineu i Aran també mostren un comportament semblant entre ells. En tractar-se d'àmbits més allunyats de la zona del Barcelonès, els saldos migratoris interiors han estat molt moderats, i darrerament ja presenten valor negatiu en algun any. Els escenaris baix i mitjà preveuen saldos migratoris interiors moderadament negatius, i només l'escenari alt preveu que els saldos migratoris interiors tornin a ser positius.

Taula 20. Població i creixement de les comarques, àmbits del Pla Territorial i províncies. Escenari mitjà. 2000-2026

	Població a 1 de gener (milers)				Creixement (absolut)		Creixement (%)	
	2000	2013	2018	2026	2000-2012	2013-2025	2000-2012	2013-2025
Alt Camp	34,8	44,7	43,5	43,6	9,9	-1,1	28,5	-2,4
Alt Empordà	95,7	138,3	133,4	134,8	42,5	-3,5	44,4	-2,5
Alt Penedès	76,7	105,9	106,3	108,6	29,1	2,8	38,0	2,6
Alt Urgell	18,9	21,0	19,9	19,3	2,1	-1,7	10,9	-8,0
Alta Ribagorça	3,5	4,0	3,8	3,6	0,5	-0,4	15,5	-10,1
Anoia	90,0	118,0	117,9	119,5	28,0	1,5	31,1	1,2
Bages	152,4	184,2	180,6	179,9	31,8	-4,3	20,9	-2,3
Baix Camp	143,5	191,6	188,6	191,9	48,1	0,4	33,5	0,2
Baix Ebre	65,1	80,5	77,3	76,3	15,3	-4,2	23,5	-5,2
Baix Empordà	99,2	131,6	127,0	127,9	32,4	-3,8	32,7	-2,9
Baix Llobregat	674,5	800,2	783,3	786,5	125,7	-13,7	18,6	-1,7
Baix Penedès	54,9	100,3	101,5	105,1	45,4	4,8	82,6	4,8
Barcelonès	2.058,5	2.217,1	2.161,6	2.229,5	158,6	12,4	7,7	0,6
Berguedà	37,7	40,5	39,0	38,1	2,8	-2,4	7,3	-5,8
Cerdanya	13,4	18,4	17,8	17,8	5,0	-0,7	36,9	-3,6
Conca de Barberà	18,4	20,8	20,0	19,7	2,4	-1,1	13,0	-5,2
Garraf	102,0	144,5	144,2	146,9	42,4	2,5	41,6	1,7
Garrigues	19,0	19,9	19,1	18,5	0,9	-1,4	4,5	-7,1
Garrotxa	47,0	55,2	53,8	53,8	8,2	-1,4	17,4	-2,5
Gironès	132,7	181,8	177,7	181,6	49,1	-0,2	37,0	-0,1
Maresme	340,2	433,1	426,9	431,2	92,8	-1,9	27,3	-0,4
Montsià	55,3	70,6	68,3	68,3	15,2	-2,3	27,5	-3,2
Noguera	34,5	39,5	38,3	38,1	5,0	-1,4	14,4	-3,7
Osona	125,9	153,6	151,9	152,7	27,7	-0,8	22,0	-0,5
Pallars Jussà	12,3	13,5	13,0	13,1	1,2	-0,4	9,8	-3,0
Pallars Sobirà	6,0	7,3	6,9	6,8	1,3	-0,5	20,8	-6,6
Pla d'Urgell	29,3	36,9	36,3	36,6	7,6	-0,2	26,0	-0,7
Pla de l'Estany	24,5	31,4	30,9	31,2	7,0	-0,3	28,4	-0,8
Priorat	9,1	9,7	9,3	9,2	0,6	-0,5	6,2	-5,4
Ribera d'Ebre	21,8	23,0	21,7	21,0	1,2	-2,0	5,3	-8,7
Ripollès	25,8	25,9	24,6	23,9	0,1	-2,0	0,6	-7,7
Segarra	17,7	23,0	22,4	22,7	5,2	-0,3	29,4	-1,2
Segrià	163,9	206,7	206,5	213,3	42,8	6,5	26,1	3,2
Selva	111,2	169,3	165,5	171,6	58,2	2,2	52,3	1,3
Solsonès	11,3	13,6	13,1	12,8	2,3	-0,8	20,5	-5,8
Tarragonès	174,6	249,2	243,6	249,4	74,6	0,2	42,7	0,1
Terra Alta	12,2	12,3	11,6	11,0	0,1	-1,3	1,2	-10,3
Urgell	30,4	36,6	35,7	35,8	6,1	-0,7	20,2	-2,0
Val d'Aran	7,6	10,0	9,5	9,6	2,4	-0,4	31,3	-4,0
Vallès Occidental	715,6	894,6	883,1	892,4	179,0	-2,2	25,0	-0,2
Vallès Oriental	306,9	401,0	397,8	402,8	94,1	1,9	30,6	0,5
Metropolità	4.095,7	4.745,9	4.652,7	4.742,4	650,2	-3,5	15,9	-0,1
Barcelona ciutat	1.463,2	1.596,8	1.559,3	1.611,2	133,6	14,4	9,1	0,9
resta Barcelonès	595,3	620,2	602,4	618,3	25,0	-2,0	4,2	-0,3
resta Metropolità	2.037,3	2.528,9	2.491,0	2.512,9	491,6	-15,9	24,1	-0,6
Comarques Gironines	536,2	733,7	712,9	724,7	197,5	-8,9	36,8	-1,2
Camp de Tarragona	380,5	515,9	505,0	513,8	135,5	-2,1	35,6	-0,4
Terres de l'Ebre	154,5	186,3	178,9	176,6	31,8	-9,7	20,6	-5,2
Ponent	294,9	362,5	358,3	364,9	67,6	2,4	22,9	0,7
Comarques Centrals	331,9	397,2	389,9	389,0	65,3	-8,2	19,7	-2,1
Alt Pirineu i Aran	61,8	74,2	71,0	70,2	12,4	-4,0	20,1	-5,4
Penedès	319,1	463,3	464,6	474,7	144,2	11,4	45,2	2,5
Barcelona	4.680,5	5.492,5	5.392,6	5.488,2	812,0	-4,3	17,3	-0,1
Girona	546,8	748,4	726,9	738,5	201,6	-9,9	36,9	-1,3
Lleida	357,4	435,5	428,4	434,1	78,1	-1,5	21,9	-0,3
Tarragona	589,9	802,6	785,3	795,5	212,7	-7,0	36,1	-0,9
Catalunya	6.174,5	7.479,0	7.333,2	7.456,3	1.304,4	-22,6	21,1	-0,3

Font: Idescat, Estimacions de població i Projeccions de població 2013-2051.

Nota: Valors provincials dels anys 2013 i posteriors obtinguts per agregació de comarques

Taula 21. Població de 0 a 15 anys a 1 de gener de les comarques, àmbits del Pla Territorial i províncies. Escenari mitjà. 2013 i 2026

	Població (milers)		Creixement 2013-2025		% dins la població total	
	2013	2026	milers	relatiu (%)	2013	2026
Alt Camp	7,7	6,3	-1,5	-19,2	17,3	14,3
Alt Empordà	24,0	20,3	-3,7	-15,5	17,3	15,0
Alt Penedès	20,0	16,7	-3,4	-16,8	18,9	15,4
Alt Urgell	3,0	2,3	-0,8	-24,9	14,4	11,8
Alta Ribagorça	0,6	0,4	-0,1	-21,3	13,9	12,2
Anoia	22,2	17,9	-4,3	-19,5	18,8	15,0
Bages	31,3	25,2	-6,1	-19,5	17,0	14,0
Baix Camp	35,7	29,7	-6,0	-16,9	18,6	15,4
Baix Ebre	12,9	10,8	-2,1	-16,0	16,0	14,2
Baix Empordà	22,2	18,3	-3,9	-17,4	16,9	14,3
Baix Llobregat	145,5	111,7	-33,9	-23,3	18,2	14,2
Baix Penedès	18,4	15,6	-2,8	-15,0	18,3	14,9
Barcelonès	315,3	291,6	-23,7	-7,5	14,2	13,1
Berguedà	5,6	4,5	-1,1	-19,9	13,9	11,8
Cerdanya	2,9	2,1	-0,8	-27,3	15,6	11,8
Conca de Barberà	3,3	2,6	-0,7	-20,7	15,8	13,2
Garraf	25,6	20,5	-5,1	-20,0	17,8	14,0
Garrigues	2,7	2,2	-0,5	-18,7	13,6	11,9
Garrotxa	8,8	7,6	-1,2	-14,2	16,0	14,1
Gironès	35,0	30,2	-4,9	-13,9	19,3	16,6
Maresme	76,6	60,4	-16,3	-21,2	17,7	14,0
Montsià	11,3	9,1	-2,2	-19,2	16,0	13,4
Noguera	6,1	5,1	-0,9	-15,2	15,4	13,5
Osona	28,1	23,2	-5,0	-17,6	18,3	15,2
Pallars Jussà	1,8	1,5	-0,3	-16,6	13,4	11,5
Pallars Sobirà	1,0	0,8	-0,2	-20,9	14,2	12,1
Pla d'Urgell	6,3	5,4	-0,9	-14,9	17,1	14,7
Pla de l'Estany	5,9	4,8	-1,1	-18,8	18,9	15,5
Priorat	1,3	1,0	-0,2	-18,6	13,2	11,4
Ribera d'Ebre	3,1	2,4	-0,7	-21,3	13,5	11,6
Ripollès	3,5	2,8	-0,7	-20,4	13,4	11,6
Segarra	4,1	3,4	-0,7	-17,6	17,8	14,8
Segrià	34,6	30,6	-4,0	-11,5	16,7	14,3
Selva	29,0	24,7	-4,3	-14,7	17,1	14,4
Solsonès	2,3	1,8	-0,5	-21,7	16,8	14,0
Tarragonès	44,5	38,0	-6,5	-14,7	17,9	15,2
Terra Alta	1,5	1,2	-0,4	-24,1	12,3	10,4
Urgell	6,2	5,2	-1,1	-17,4	17,1	14,4
Val d'Aran	1,5	1,3	-0,3	-17,0	15,5	13,4
Vallès Occidental	168,8	135,0	-33,7	-20,0	18,9	15,1
Vallès Oriental	75,7	59,6	-16,1	-21,3	18,9	14,8
Metropolità	782,0	658,3	-123,7	-15,8	16,5	13,9
Barcelona ciutat	214,5	202,4	-12,1	-5,7	13,4	12,6
resta Barcelonès	100,8	89,2	-11,6	-11,5	16,3	14,4
resta Metropolità	466,7	366,7	-100,0	-21,4	18,5	14,6
Comarques Gironines	128,4	108,6	-19,8	-15,4	17,5	15,0
Camp de Tarragona	92,5	77,6	-15,0	-16,2	17,9	15,1
Terres de l'Ebre	28,8	23,5	-5,2	-18,2	15,5	13,3
Ponent	60,0	51,8	-8,2	-13,6	16,5	14,2
Comarques Centrals	68,2	55,4	-12,8	-18,7	17,2	14,3
Alt Pirineu i Aran	10,9	8,4	-2,4	-22,5	14,6	12,0
Penedès	85,4	69,9	-15,5	-18,1	18,4	14,7
Barcelona	915,0	766,3	-148,7	-16,3	16,7	14,0
Girona	130,8	110,3	-20,5	-15,7	17,5	14,9
Lleida	70,7	60,3	-10,4	-14,7	16,2	13,9
Tarragona	139,7	116,7	-23,0	-16,4	17,4	14,7
Catalunya	1.256,2	1.053,7	-202,6	-16,1	16,8	14,1

Font: Idescat, Estimacions de població i Projeccions de població 2013-2051.

Nota: Valors provincials dels anys 2013 i posteriors obtinguts per agregació de comarques

Taula 22. Població de 16 a 64 anys a 1 de gener de les comarques, àmbits del Pla Territorial i províncies. Escenari mitjà. 2013 i 2026

	Població (milers)		Creixement 2013-2025		% dins la població total	
	2013	2026	milers	relatiu (%)	2013	2026
Alt Camp	29,2	27,5	-1,7	-5,9	65,3	63,0
Alt Empordà	90,7	86,0	-4,7	-5,1	65,6	63,8
Alt Penedès	68,9	69,4	0,5	0,8	65,0	63,9
Alt Urgell	13,8	12,2	-1,7	-12,0	65,8	62,9
Alta Ribagorça	2,7	2,3	-0,4	-13,7	67,1	64,5
Anoia	76,7	76,2	-0,5	-0,7	65,0	63,7
Bages	118,2	112,6	-5,6	-4,8	64,2	62,6
Baix Camp	126,6	122,2	-4,3	-3,4	66,1	63,7
Baix Ebre	51,3	46,6	-4,7	-9,1	63,7	61,1
Baix Empordà	86,6	80,9	-5,7	-6,5	65,8	63,3
Baix Llobregat	530,6	506,3	-24,3	-4,6	66,3	64,4
Baix Penedès	65,5	66,9	1,5	2,2	65,3	63,7
Barcelonès	1.448,1	1.428,4	-19,7	-1,4	65,3	64,1
Berguedà	25,5	22,7	-2,8	-11,0	62,9	59,5
Cerdanya	12,6	11,8	-0,8	-6,2	68,3	66,4
Conca de Barberà	13,2	12,3	-1,0	-7,2	63,5	62,2
Garraf	96,7	94,8	-1,8	-1,9	66,9	64,5
Garrigues	12,2	11,3	-1,0	-8,1	61,5	60,9
Garrotxa	35,3	33,1	-2,2	-6,1	63,9	61,5
Gironès	121,3	116,7	-4,6	-3,8	66,7	64,2
Maresme	285,8	272,9	-12,9	-4,5	66,0	63,3
Montsià	45,8	43,2	-2,6	-5,7	64,9	63,2
Noguera	25,1	23,9	-1,2	-4,8	63,5	62,7
Osona	99,3	95,4	-3,9	-3,9	64,7	62,5
Pallars Jussà	8,4	8,1	-0,2	-2,9	62,1	62,1
Pallars Sobirà	4,9	4,4	-0,5	-9,6	66,8	64,6
Pla d'Urgell	23,8	23,5	-0,3	-1,2	64,6	64,3
Pla de l'Estany	20,2	19,3	-0,9	-4,5	64,3	61,9
Priorat	6,0	5,6	-0,4	-7,0	62,1	61,1
Ribera d'Ebre	14,6	12,6	-2,0	-13,8	63,4	59,9
Ripollès	16,3	14,0	-2,2	-13,7	62,7	58,7
Segarra	15,0	14,8	-0,2	-1,3	65,1	65,1
Segrià	137,7	138,6	0,9	0,7	66,6	65,0
Selva	114,3	111,3	-3,0	-2,6	67,5	64,8
Solsonès	8,7	7,9	-0,8	-9,4	64,0	61,5
Tarragonès	168,1	161,4	-6,7	-4,0	67,5	64,7
Terra Alta	7,4	6,5	-0,9	-11,9	60,2	59,1
Urgell	23,4	22,7	-0,7	-3,0	63,9	63,3
Val d'Aran	7,2	6,5	-0,7	-9,7	72,4	68,1
Vallès Occidental	594,2	575,4	-18,8	-3,2	66,4	64,5
Vallès Oriental	266,9	259,9	-7,0	-2,6	66,6	64,5
Metropolità	3.125,5	3.042,9	-82,7	-2,6	65,9	64,2
Barcelona ciutat	1.042,5	1.035,2	-7,3	-0,7	65,3	64,2
resta Barcelonès	405,6	393,1	-12,4	-3,1	65,4	63,6
resta Metropolità	1.677,5	1.614,5	-63,0	-3,8	66,3	64,2
Comarques Gironines	484,6	461,3	-23,2	-4,8	66,1	63,7
Camp de Tarragona	343,1	329,0	-14,1	-4,1	66,5	64,0
Terres de l'Ebre	119,0	108,9	-10,1	-8,5	63,9	61,6
Ponent	237,2	234,7	-2,4	-1,0	65,4	64,3
Comarques Centrals	255,1	242,0	-13,1	-5,1	64,2	62,2
Alt Pirineu i Aran	49,5	45,3	-4,2	-8,5	66,8	64,6
Penedès	304,3	303,9	-0,4	-0,1	65,7	64,0
Barcelona	3.610,8	3.514,0	-96,8	-2,7	65,7	64,0
Girona	494,7	470,6	-24,2	-4,9	66,1	63,7
Lleida	285,3	278,7	-6,6	-2,3	65,5	64,2
Tarragona	527,6	504,8	-22,8	-4,3	65,7	63,5
Catalunya	4.918,3	4.768,0	-150,3	-3,1	65,8	63,9

Font: Idescat, Estimacions de població i Projeccions de població 2013-2051.

Nota: Valors provincials dels anys 2013 i posteriors obtinguts per agregació de comarques

Taula 23. Població de 65 anys i més a 1 de gener de les comarques, àmbits del Pla Territorial i províncies. Escenari mitjà. 2013 i 2026

	Població (milers)		Creixement 2013-2025		% dins la població total	
	2013	2026	milers	relatiu (%)	2013	2026
Alt Camp	7,8	9,9	2,2	27,7	17,3	22,7
Alt Empordà	23,6	28,5	4,9	20,7	17,1	21,2
Alt Penedès	17,0	22,6	5,6	33,1	16,0	20,8
Alt Urgell	4,2	4,9	0,7	17,4	19,8	25,3
Alta Ribagorça	0,8	0,9	0,1	10,8	19,0	23,4
Anoia	19,1	25,4	6,3	32,9	16,2	21,3
Bages	34,7	42,1	7,5	21,5	18,8	23,4
Baix Camp	29,3	40,1	10,7	36,7	15,3	20,9
Baix Ebre	16,3	18,8	2,5	15,4	20,3	24,7
Baix Empordà	22,8	28,6	5,7	25,2	17,3	22,4
Baix Llobregat	124,1	168,5	44,4	35,8	15,5	21,4
Baix Penedès	16,5	22,5	6,1	36,8	16,4	21,4
Barcelonès	453,7	509,5	55,8	12,3	20,5	22,9
Berguedà	9,4	10,9	1,6	16,7	23,1	28,7
Cerdanya	3,0	3,9	0,9	30,2	16,1	21,8
Conca de Barberà	4,3	4,9	0,6	12,8	20,7	24,6
Garraf	22,1	31,6	9,4	42,7	15,3	21,5
Garrigues	4,9	5,0	0,1	1,5	24,9	27,2
Garrotxa	11,1	13,1	2,0	18,2	20,1	24,4
Gironès	25,5	34,8	9,3	36,3	14,0	19,1
Maresme	70,6	97,9	27,3	38,7	16,3	22,7
Montsià	13,5	16,0	2,5	18,6	19,1	23,4
Noguera	8,3	9,0	0,7	8,2	21,1	23,7
Osona	26,1	34,1	8,0	30,6	17,0	22,3
Pallars Jussà	3,3	3,5	0,1	4,5	24,5	26,4
Pallars Sobirà	1,4	1,6	0,2	15,0	19,0	23,4
Pla d'Urgell	6,7	7,7	1,0	14,7	18,3	21,1
Pla de l'Estany	5,3	7,0	1,8	33,4	16,8	22,6
Priorat	2,4	2,5	0,1	5,9	24,6	27,5
Ribera d'Ebre	5,3	6,0	0,7	12,8	23,1	28,5
Ripollès	6,2	7,1	0,9	15,0	23,9	29,7
Segarra	3,9	4,6	0,6	16,2	17,1	20,1
Segrià	34,5	44,1	9,6	27,8	16,7	20,7
Selva	26,1	35,6	9,5	36,5	15,4	20,7
Solsonès	2,6	3,1	0,5	20,0	19,2	24,5
Tarragonès	36,6	49,9	13,4	36,6	14,7	20,0
Terra Alta	3,4	3,4	0,0	-0,6	27,5	30,5
Urgell	7,0	8,0	1,0	15,0	19,0	22,3
Val d'Aran	1,2	1,8	0,6	47,2	12,0	18,5
Vallès Occidental	131,7	182,0	50,3	38,2	14,7	20,4
Vallès Oriental	58,3	83,3	25,0	42,8	14,5	20,7
Metropolità	838,4	1.041,2	202,9	24,2	17,7	22,0
Barcelona ciutat	339,8	373,6	33,8	10,0	21,3	23,2
resta Barcelonès	113,9	135,9	22,0	19,3	18,4	22,0
resta Metropolità	384,7	531,7	147,0	38,2	15,2	21,2
Comarques Gironines	120,6	154,8	34,1	28,3	16,4	21,4
Camp de Tarragona	80,3	107,3	27,0	33,6	15,6	20,9
Terres de l'Ebre	38,5	44,2	5,7	14,7	20,7	25,0
Ponent	65,4	78,4	13,0	19,9	18,0	21,5
Comarques Centrals	73,8	91,5	17,7	24,0	18,6	23,5
Alt Pirineu i Aran	13,8	16,4	2,6	19,1	18,6	23,4
Penedès	73,6	100,9	27,3	37,0	15,9	21,2
Barcelona	966,7	1.208,0	241,2	25,0	17,6	22,0
Girona	122,8	157,7	34,8	28,4	16,4	21,4
Lleida	79,5	95,0	15,5	19,4	18,3	21,9
Tarragona	135,3	174,0	38,7	28,6	16,9	21,9
Catalunya	1.304,4	1.634,7	330,3	25,3	17,4	21,9

Font: Idescat, Estimacions de població i Projeccions de població 2013-2051.

Nota: Valors provincials dels anys 2013 i posteriors obtinguts per agregació de comarques

Taula 24. Població de 85 anys i més a 1 de gener de les comarques, àmbits del Pla Territorial i províncies. Escenari mitjà. 2013 i 2026

	Població (milers)		Creixement 2013-2025		% dins la població total	
	2013	2026	milers	relatiu (%)	2013	2026
Alt Camp	1,3	1,5	0,2	17,5	2,9	3,5
Alt Empordà	3,5	4,7	1,1	32,4	2,6	3,5
Alt Penedès	2,7	3,7	1,0	35,2	2,6	3,4
Alt Urgell	0,7	0,9	0,2	23,9	3,5	4,7
Alta Ribagorça	0,2	0,2	0,0	8,4	3,8	4,6
Anoia	2,8	4,3	1,5	53,6	2,4	3,6
Bages	5,8	7,4	1,6	28,6	3,1	4,1
Baix Camp	4,2	6,2	2,0	47,7	2,2	3,2
Baix Ebre	2,5	3,5	1,0	39,0	3,1	4,5
Baix Empordà	3,3	4,8	1,5	46,7	2,5	3,8
Baix Llobregat	14,9	26,8	11,9	79,8	1,9	3,4
Baix Penedès	1,8	3,9	2,1	112,1	1,8	3,7
Barcelonès	71,1	90,1	19,0	26,7	3,2	4,0
Berguedà	1,7	2,0	0,3	18,4	4,2	5,3
Cerdanya	0,5	0,6	0,1	28,0	2,7	3,5
Conca de Barberà	0,9	0,9	0,0	4,2	4,1	4,5
Garraf	2,8	4,9	2,1	77,8	1,9	3,3
Garrigues	0,9	1,0	0,0	4,0	4,7	5,3
Garrotxa	2,1	2,3	0,2	10,2	3,8	4,3
Gironès	4,1	5,4	1,3	30,5	2,3	3,0
Maresme	10,2	16,0	5,8	56,6	2,4	3,7
Montsià	2,2	3,0	0,8	37,9	3,1	4,5
Noguera	1,6	1,7	0,1	4,3	4,1	4,5
Osona	4,3	5,7	1,4	32,9	2,8	3,7
Pallars Jussà	0,7	0,7	0,0	-0,8	5,3	5,5
Pallars Sobirà	0,3	0,3	0,0	-15,1	4,3	3,9
Pla d'Urgell	1,3	1,4	0,1	10,4	3,4	3,8
Pla de l'Estany	0,9	1,2	0,3	31,2	3,0	3,9
Priorat	0,4	0,5	0,0	11,0	4,4	5,2
Ribera d'Ebre	1,0	1,0	0,0	1,0	4,4	4,8
Ripollès	1,0	1,3	0,3	29,5	4,0	5,6
Segarra	0,8	0,8	0,1	7,4	3,4	3,7
Segrià	5,6	7,4	1,9	33,6	2,7	3,5
Selva	3,4	5,5	2,1	61,0	2,0	3,2
Solsonès	0,4	0,6	0,2	37,3	3,1	4,5
Tarragonès	4,9	7,8	2,8	57,7	2,0	3,1
Terra Alta	0,7	0,7	0,0	3,2	5,3	6,2
Urgell	1,3	1,4	0,1	9,8	3,6	4,0
Val d'Aran	0,2	0,2	0,1	36,5	1,8	2,6
Vallès Occidental	18,2	28,4	10,2	55,9	2,0	3,2
Vallès Oriental	7,8	13,1	5,3	67,7	1,9	3,3
Metropolità	122,3	174,5	52,2	42,6	2,6	3,7
Barcelona ciutat	57,7	68,4	10,7	18,6	3,6	4,2
resta Barcelonès	13,5	21,7	8,2	61,1	2,2	3,5
resta Metropolità	51,2	84,4	33,2	64,8	2,0	3,4
Comarques Gironines	18,5	25,3	6,8	37,0	2,5	3,5
Camp de Tarragona	11,7	16,9	5,2	44,0	2,3	3,3
Terres de l'Ebre	6,4	8,2	1,8	28,9	3,4	4,6
Ponent	11,5	13,8	2,3	20,0	3,2	3,8
Comarques Centrals	12,4	16,0	3,6	29,1	3,1	4,1
Alt Pirineu i Aran	2,6	2,9	0,3	13,1	3,5	4,2
Penedès	10,0	16,6	6,6	66,4	2,1	3,5
Barcelona	142,4	202,5	60,1	42,2	2,6	3,7
Girona	18,8	25,8	6,9	36,9	2,5	3,5
Lleida	14,1	16,8	2,7	19,0	3,2	3,9
Tarragona	19,9	29,0	9,1	45,5	2,5	3,6
Catalunya	195,3	274,1	78,9	40,4	2,6	3,7

Font: Idescat, Estimacions de població i Projeccions de població 2013-2051

Nota: Valors provincials dels anys 2013 i posteriors obtinguts per agregació de comarques.

